HAPLL· BRACHEIA KAI OPHELIML· GRAMMATIKL· SYNTETHEISA EIS TL·N TŌN...

Digitized by Google

6
3-g
13

6
1 F
10

a.3

h

6-3.g.13

Digitized by Google

ΑΠΛΗ ΒΡΑΧΕΙΑ ΚΑΙ Ο ΦΕΛΙΜΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΟΙΝΗΝ ΔΙΑΛΕΚΤΟΝ ΠΡΟΣΦΩΝΗΘΗΣΑ ΔΕ ΤΩ ΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΟ ΚΥΡΙΩ ΚΥΡΙΩ ΚΑΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΙ

ΦΙΛΙΠΠΩ ΟΥΕΒΒ

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

PRINCIPJ DELLA LINGUA GRECA VOLGARE.

BIBL. DOM. PROF. ROM. IHS

IN ROMA 1819.

Nella Stamperia di Lino Contedini.

Con Facoltà.

Digitized by Google

Digitized by Google

α β γ δ ε ζ η ϑ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω

Le vocali sono sette α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
I Dittonghi sono sei αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.
Le Doppie ζ. ξ. ψ.
Le Medie β. γ. δ.
Le Tenue κ. π. τ.
Le Aspirate ϑ. φ. χ.
Le Liquide λ. μ. ν. ρ.

Le parti del Discorso sono otto Ὄνομα, Ρῆμα, Μετοχὴ, Ἄρθρον, Ἀντωνυμία, Πρόϊδιτις, Ἐπιῤῥημα, Σύνδισμος.

I Generi sono tre Ἀρτενικὸν, Θηλυκὸν καὶ ὀιδέτερον.

I Casi sono cinque Ονομαστικὴ, Γενικὴ, Δοτικὴ, Αἰτιατικὴ, Κλιτικὴ.

Gli Articoli sono tre M. ὁ F. ἡ N. τὸ.

Articolo Prepositivo

Ενικὸς. Singolare N ὁ, G τοῦ, D τῷ, A τὸν.
πληθυντικὸς. Plurale N οἱ, G τῶν, D τοῖς, A τοὺς.
Ἐνικὸς Singolare N ἡ, G τῆς, D τῇ, A τὴν
πληθυντικὸς Plurale N αἱ, G τῶν, D ταῖς, A τὰς.
Ενικὸς Singolare N τὸ, G τοῦ, D τῷ, A τὸ.
πληθυντικὸς Plurale N τὰ, G τῶν, D τοῖς, A τὰ.

Articolo Congiuntivo

Ἐνικὸς Singolare N ὅς, G οὗ, D ᾧ, A ὅν.
πληθυντικὸς Plurale οἵ, G ὧν, D οἷς, A οὓς.
Ἐνικὸς Singolare N ἥ, G ἧς, D ᾗ, A ἥν.
πληθυντικὸς Plurale αἵ, G ὧν, D αἷς, A ἃς.
Ἐνικὸς Singolare N ὅ, G οὗ, D ᾧ, A ὅ.
πληθυντικὸς Plurale N ἅ, G ὧν, D οἷς, A ἅ.

Digitized by Google

Le Declinazioni de'Nomi sono Cinque

La prima de'Mascolini ha due terminazioni *ας*, *ης*.

Leonida. *ὁ Λεωνίδας*, G *τȣ̃ Λεωνίδȣ*, D *τῷ Λεωνίδᾳ*, A *τὸν Λεωνίδαν*, V *ὦ Λεωνίδα*.

Π. P. *οἱ Λεωνίδαι*, G *τῶν Λευνδῶν*, D *τοῖς Λεωνίδαις*, A *τȣ̀ς Λεωνίδας*.

OSSERVAZIONI

Vi sono de'nomi che terminano in *ας*, i quali hanno in tutto il singolare l'*α*, e nel Plurale terminano in *δὲς*, *ὡς παπᾶς παπάδες*, *πάπας πάπαδες*, *κεφαλὰς κεφαλάδες*, i quali sono i regolari.

Militare E. S. *ὁ στρατιώτης*, G *τȣ̃ στρατιώτȣ*, D *τῷ στρατιώτῃ*, A *τὸν στρατιώτην*, V *ὦ στρατιώτη*.

Π. P. *Οἱ στρατιῶται*, G *τῶν στρατιωτῶν*, D *τοῖς στρατιώταις*, A *τȣ̀ς στρατιώτας*.

Mietitore. *Ὁ θεριστὴς*, G *τȣ̃ θεριστȣ̃*, D *τῷ θεριστῇ*, A *τὸν θεριστὴν*.

OSSERVAZIONI

I Dativi Singolari, e Plurali de'nomi Mascolini, e Neutri, i Greci non li adoprano nell' uso del parlare, ma usano i Genitivi invece dei Dativi; nello scrivere poi sono quasi tutti i Casi in uso nella Storia Greca, e nel Telemaco.

La seconda Declinazione de' Feminini ha due terminazioni *α*, *η*.

Libertà. E. S. *ἡ ἐλευθερία*, G *τῆς ἐλευθερίας*, D *τῇ ἐλευθερίᾳ*, A *τὴν ἐλευθερίαν*, V *ὦ ἐλευθερία*.

Π. P. *Αἱ ἐλευθερίαι*, G *τῶν ἐλευθεριῶν*, D *ταῖς ἐλευθερίαις*, A *τὰς ἐλευθερίας*.

Digitized by Google

OSSERVAZIONI

Vi sono de'nomi, che hanno la terminazione in α, i quali possono avere il Genitivo in ας, e ης, ως ἡ θάλασσα, τῆς θάλασσας καὶ θαλάσσης, ἡ γλῶσσα, τῆς γλώσσας καὶ γλώσσης, ἡ πίσσα, τῆς πίσσας καὶ πίσσης κ. τ. λ.

Vittoria. E. S. ἡ νίκη, G τῆς νίκης, D τῇ νίκῃ, A τὴν νίκην, V ὦ νίκη.

Π. P. Αἱ νίκαι, G τῶν νικῶν, D ταῖς νίκαις, A τὰς νίκας.

Nautica. ἡ ναυτικὴ, G τῆς ναυτικῆς, D τῇ ναυτικῇ, A τὴν ναυτικὴν.

OSSERVAZIONI

I Dativi singolari de' nomi Feminini nel parlare non sono in uso, ma si usano i Genitivi in vece dei Dativi. I Dativi Plurali poi sono in uso da tutti e spesse volte si usano i Dativi invece degli Accusativi. Αἰολικὸς τρόπος τὸ αις ἀντί τοῦ ας.

La terza Declinazione de' Mascolini, Feminini, e Neutri, ha sette terminazioni. Mascolini ας, υς. e Mascolini, e Feminini ος. e Feminini ω, e Neutri ον, ι, υ.

Grancio. E. S. ὁ κάβυρας, G τοῦ καβύρυ, D τῷ καβύρᾳ, A κάβυραν, V ὦ κάβυρας.

Π. P. οἱ κάβυροι, G τῶν καβύρων, D τοῖς καβύροις, A τὺς παβύρυς.

La mente. E. S. ὀνοῦς, G τοῦ νοῦ καὶ νόος, D τῷ νόῳ, A τὸν νοῦν, V ὦ νοῦς.

Π.P. οἱ νόοι, G τῶν νόων, D τοῖς νόοις, A τοὺς, νοῦς καὶ νόους.

Digitized by Google

La strada . E. S. ὁ δρόμος , G τοῦ δρόμου , D τῷ δρόμῳ , A τὸν δρόμον , V ὦ δρόμε καὶ δρόμος .

Π. P. οἱ δρόμοι , G τῶν δρόμων , D τοῖς δρόμοις , A τοὺς δρόμους .

Fiume . ὁ ποταμὸς , G τοῦ ποταμοῦ , D τῷ ποταμῷ , A τὸν ποταμὸν .

Il vento . ὁ ἄνεμος , G τοῦ ἀνέμου , D τῷ ἀνέμῳ , A τὸν ἄνεμον .

La cerva . ἡ ἔλαφος , G τῆς ἐλάφου , D τῇ ἐλάφοις, A τὴν ἔλαφον , V ὦ ἔλαφε καὶ ἔλαφος .

Π. P. αἱ ἔλαφοι , G τῶν ἐλάφων , D ταῖς ἐλάφῳ , A τὰς ἐλάφους .

Calypso . E. S. ἡ καλυψὼ , G τῆς καλυψοῦς , D τῇ καλυψῷ , A τὴν καλυψὼ , V ὦ καλυψὼ .

Π. P. αἱ καλυψοὶ , G τῶν καλυψῶν , D ταῖς καλυψοῖς , A τὰς καλυψοὺς .

La Mela . E. S. τὸ μῆλον , G τοῦ μήλου , D τῷ μήλῳ A τὸ μῆλον , V ὦ μῆλον .

Π. P. τὰ μῆλα , G τῶν μήλων , D τοῖς μήλοις , A τὰ μῆλα .

Casa . E. S. τὸ στῆτι , G τοῦ στητίου , D τῷ στῆτι , A τὸ στῆτι , V ὦ στῆτι .

Π. P. τὰ στῆτια , G τῶν στητίων , D τοῖς στητίοις , A τὰ στῆτια .

Lacryma . τὸ δάκρυ , G τοῦ δακρύου , D τῷ δάκρυ , A τὸ δάκρυ · κ. τ. λ.

La quarta Declinazione de' Mascolini , e Feminini , ha quindici terminazioni ας , η , ων , ως , ωρ , ειρ , υρ , ηρ , ην , ιν , εις , ης , ις , υς , ους · e due consonanti ξ . ψ .

L'Uomo . E. S. ὁ ἄνδρας , G τοῦ ἀνδρὸς , D τῷ ἀνδρὶ , A τὸν ἄνδρα , V ὦ ἄνδρας .

Digitized by Google

Π. P. οἱ ἄνδρες, G τῶν ἀνδρῶν, D τοῖς ἀνδράσι,
A τοὺς ἄνδρας.

ὁ γέρων	Vecchio
ὁ ἥρως	Eroe
ὁ νέστωρ	Nestore
ὁ σωτὴρ	Salvatore
ὁ μάρτυρ καὶ μάρτυς	Testimonio
ὁ ἕλλην	Greco
ὁ δελφὶν	Delfino
ὁ χαρίεις	Grazioso
ὁ κλήμης	Clemente
ὁ πάρις	Paride
ὁ ἀντίπους	Antipode
ὁ κέκροψ	Cecrope

OSSERVAZIONI

I Greci comunemente nell' uso di parlare i nomi Mascolini di questa Declinazione li ristringono in una sola terminazione in ας.

ὁ γερων	τοῦ γέροντος	ὁ γέροντας
ὁ ἥρως	τοῦ ἥρωος	ὁ ἥρωας
ὁ Νεστωρ	τοῦ Νέστορος	ὁ Νέστορας
ὁ σωτὴρ	τοῦ σωτῆρος	ὁ σωτῆρας
ὁ μάρτυρ ἢ μάρτυς,	τοῦ μάρτυρος	ὁ μάρτυρας
ὁ ἕλλην	τοῦ ἕλληνος	ὁ ἕλληνας
ὁ δελφὶν	τοῦ δελφῖνος	ὁ δέλφινας
ὁ χαρίεις	eccettuate	
ὁ Κλήμης	eccettuate	
ὁ πάρις	τοῦ πάριδος	ὁ πάριδας
ὁ ἀντίπους	τοῦ ἀντιπόδος	ὁ ἀντίποδας
ὁ Κέκροψ	τοῦ κέκροπος	ὁ Κέκροπας

Digitized by Google

Donna. E. S. ἡ γυνὴ καὶ ἡ γαναῖκα, G τῆς γυναικὸς, D τῇ γυναικὶ, A τὴν γυναῖκα, V ὦ γυνὴ καὶ γυναῖκα.

II. P. αἱ γυναῖκες, G τῶν γυναικῶν, D ταῖς γυναιξὶ καὶ συναῖκαις, A τὰς γυναῖκας.

ἡ πατρὶς	Patria
ἡ ἑλλὰς	Grecia
ἡ μήτηρ	Madre
ἡ ὑψηλότης	Altezza
ἡ χεὶρ	Mano
ἡ μαστιξ	Frusta

OSSERVAZIONI

Nella medesima maniera ristringono i nomi Feminini di questa Declinazione in una sola terminazione in α.

ἡ πατρὶς,	τῆς πατρὶδυς	ἡ πατρίδα
ἡ ἔλλας	τῆς ἐλλάδος	η ἐλλάδα
ἡ μήτηρ	τῆς μητρὸς	ἡ μητέρα
ἡ ὑψηλότης	τῆς ὑψηλότητος	ἡ ὑψηλότητα
ἡ χεὶρ	τῆς χειρὸς	τὸ χέρι N. della 3.
ἡ μάστιξ	τῆς μάστιγος	ἡ μάστιγα

I Neutri di questa Declinazione hanno sei terminazioni. α, ας, ος, αρ, αν, εν.

Abito, o Vestito. E. S. τὸ ἔνδυμα ἢ φορεμα, G τοῦ ἐνδύματος, D τῷ ἐνδύματι, A τὸ ἔνδυμα, V ὦ ἔνδυμα.

II. P. Τὰ ἐνδύματα, ἢ φορέματα, G τῶν ἐνδυμάτων D τοῖς ἐνδύμασι, A τὰ ἐνδύματα.

τὸ κρέας	Carne
τὸ φῶς	Luce

Digitized by Google

τὸ Νέκταρ Nectar
τὸ πᾶν . . . .
τὸ χαριὲν . . . .

La quinta Declinazione de'Mascolini e Feminini ha quattro terminazioni. Mascolini in ευς, υς. e Mascolini, e Feminini in ις, ης.

Il Pontefice. E. S. ὁ Ἀρχιερεὺς, G τοῦ ἀρχιερέως, D τῷ ἀρχιερεῖ, A τὸν ἀρχιερέα, V ὦ ἀρχιερεύς.

Π. P. οἱ ἀρχιερεῖς, G τῶν ἀρχιερέων, D τοῖς ἀρχιερεῦσι, A τοὺς ἀρχιερεῖς.

Ambasciadore. E. S. ὁ πρέσβυς, G τοῦ πρέσβεως, D τῷ πρέσβει, A τὸν πρέσβυν, V ὦ πρέσβυς.

Π. P. οἱ πρέσβεις, G τῶν πρέσβεων, D τοῖς πρεσβεῦσι, A τοὺς πρέσβεις.

Serpente. E. S. ὁ ὄφις, G τοῦ ὄφεως, D τῷ ὄφει: A τὸν ὄφιν, V ὦ ὄφις.

Π. P. οἱ ὄφεις, G τῶν ὄφεων, D τοῖς ὄφεσι, A τοὺς ὄφεις.

Detto ancora ὀφίδιον, ἢ ὀφίδι N. della 3.

Fontana. E. S. ἡ βρύσις, G τῆς βρύσεως, D τῇ βρύσει, A τὴν βρύσιν, V ὦ βρύσις.

Π. P. αἱ βρύσεις, G τῶν βρύσεων, D ταῖς βρυσεσι καὶ βρύσαις, A τὰς βρύσεις.

Temistocle. E.S. ὁ θεμιστοκλῆς, G τοῦ θεμιστοκλέους, D τῷ θεμιστοκλεῖ, A τὸν θεμιστοκλῆ, V ὦ θεμιστοκλῆ.

Π. P. οἱ θεμιστοκλεῖς, G τῶν θεμιστοκλέων, D τοῖς θεμιστοκλέσι, A τοὺς θεμιστοκλεῖς.

Il Diligente, e la diligente ὁ καὶ ἡ ἐπιμελῆς κ. τ. λ.

I Neutri di questa Declinazione hanno due terminazioni, ος, ες.

Digitized by Google

Fiore. E. S. τὸ ἄνθος, G τοῦ ἄνθους, D τῷ ἄνθει, A τὸ ἄνθος, V ὦ ἄνθος.

Π. P. τὰ ἄνθη, G των ἀνθέων, ἢ ανθῶν, D τοῖς ἄνθεσι, A τὰ ἄνθη.

Inutile. E. S. τὸ ἀναφελὲς, G τοῦ ανωφελοῦς, D τῷ ἀνωφελεῖ, A τὸ ἀνωφελὲς, V ὦ ανωφελὲς.

Π. P. τὰ ἀνωφελῆ, G τῶν ἀνωφελέων, ἢ ἀνωφελῶν, D τοῖς ἀνωφελέσι, A τὰ ἀνωφελῆ.

Aggettivi di tre articoli, e tre terminazioni.

ος	α· η	ον
ας	α	αν
εις	εσσα	εν
υς	η. εια	υ
ὁ χαροποιὸς	ἡ χαροποῖα	τὸχαροποιὸν
Allegro	allegra	. . . .
ὁ παράξενος	ἡ παράξενη	τὸ παράξενον
Strano	strana	. . . .
ὁ πᾶς	ἡ πᾶσα	τὸ πᾶν
o gni	. . . .	. . . .
ὁ χαρίεις	ἡ χαριέσσα	τὸ χαριὲν
Grazioso	graziosa	
ὁ πολλὺς	ἡ πολλὴ	τὸ πολὺ
Molto	molta	
ὁ παχὺς	ἡ παχεῖα	τὸ παχὺ
grasso	grassa	

Aggettivi di tre articoli e due terminazioni

ὁ καὶ ἡ πεισματώδης, καὶ τὸ πεισματώδες. ostinato, ostinata.

ὁ καὶ ἡ μεγαλοπρεπὴς, καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς. Magnifico, Magnifica.

Aggettivi di due articoli, ed una terminazione

ὁ καὶ ἡ διδάσκαλος. Maestro, Maestra.

Digitized by Google

ο καὶ ἡ σώφρων. Modesto, Modesta, o Casto, Casta.

Gli Aggettivi si dividono in Positivi, Comparativi, e Superlativi che spiegano, o crescono, o diminuiscono la qualità del Sostantivo a cui stano uniti.

MASCOLINI

ἥμερος	ἡμερώτερος	ἡ μερώτατος
Mansueto	più mansueto	mansuetissimo
Ἄγριος	ἀγριώτερος	ἀγριώτατος
Feroce	più feroce	ferocissimo
Τραχὺς	τραχύτερος	τραχύτατος
Aspro	più aspro	asprissimo
Αἱματώδης	αἱματωδέστερος	αἱματωδέστατος
Sanguinoso	più sanguinoso	sanguinosissimo

FEMININO

ὡραῖα	ὡραιοτέρα	ὡραιοτάτη
Bella	più bella	bellissima
Ἀσχήμη	ἀσχημοτέρα	ἀσχημοτάτη
Brutta	più brutta	bruttissima
Αὐθάδης	αὐθαδεστέρα	αὐθαδεστάτη
Temeraria	più temeraria	temeratissima

NEUTRO

Ελαφρὸν	ἐλαφρότερον	ἐλαφρότατον
Ligiero	più ligero	ligerissimo
Βαρὺ	Βαρύτερον	βαρύτατον

Digitized by Google

Grave	più grave	gravissimo
Ψευδὲς	ψευδέστερον	ψευδέστατον
Falso	più falso	falcissimo

Nomi Numerali

Εἷς καὶ ἕνας, μία, ἕν καὶ ἕνα, G ἑνὸς, μιᾶς, ἑνὸς, D ἑνὶ, μιᾷ, ἑνὶ, A ἕνα, μίαν, ἕν καὶ ἕνα.

Due

Οἱ δύω, αἱ δύω, τὰ δύω, G τῶν δύων, D τοῖς καὶ ταῖς δυσὶ καὶ δύω, A τὺς καὶ τὰς καὶ τὰ δύω.

Tre

Οἱ καὶ αἱ τρεῖς καὶ τὰ τρία, G τῶν τριῶν, D τοῖς καὶ ταῖς τρισὶ καὶ τρεῖς, A τὺς καὶ τὰς τρεῖς καὶ τὰ τρία.

Quattro

Οἱ καὶ αἱ τεσσάρες καὶ τέσσερεις καὶ τὰ τέσσαρα καὶ τέσσερα, G τῶν τεσσάρων καὶ τεσσέρων, D τοῖς καὶ ταῖς τέσσαρσι καὶ τέσσερεις, A τὺς καὶ τὰς τέσσαρας καὶ τέσσερεις, καὶ τὰ τέσσαρα καὶ τέσσερα.

PRONOMI

Prima persona.

E. S. ἐγὼ io, G ἐμοῦ di me, D ἐμοὶ a me, A μὲ me, μοῦ, μοὶ, μὲ.

Π. P. ἐμεῖς noi, G μᾶς di noi, D ἐμᾶς a noi, A μᾶς noi.

ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς

Seconda persona

E. S. σὺ καὶ ἐσὺ tu, G σοῦ di te, D σοὶ a te, A σὲ te.

Digitized by Google

Π. P. σεῖς καὶ ἐσεῖς voi, G σᾶς di voi, D ἐσας a voi, A σᾶς voi.

ὑμεῖς ὑμῶν ὑμῖν ὑμᾶς

Terza persona

G τȣ̃ di se, A τὸν se.

G τῶν di loro, A τȣ̀ς loro.

Nome composto

Io stesso. E. S. ἑαυτός μȣ, G τȣ̃ ἑαυτȣ̃ μȣ, D τῷ ἑαυτῷ μȣ, A τὸν ἑαυτόνμȣ.

Π. P. ἑαυτοί μας, G τῶν ἑαυτῶν μας, D τοῖς ἑαυτοῖς μας, A τȣ̀ς ἑαυτȣ́ς μας.

Seconda persona

Tu stesso. E. S. ἑαυτός σȣ, G τȣ̃ ἑαυτȣ̃ σȣ, D τῷ ἑαυτῷ σȣ, A τὸν ἑαυτόν σȣ.

Π. P. ἑαυτοί σας, G τῶν ἑαυτῶν σας, D τοῖς, ἑαυτοῖς σας, A νȣ̀ς ἑαυτȣ́ς σας.

Terza persona

Egli stesso. E. S. ἑαυτός τȣ, G τȣ̃ ἑαυτȣ̃ τȣ, D τῷ ἑαυτῷ τȣ, A τὸν ἑαυτόν τȣ.

Π. P. ἑαυτοὶ τȣς, G τῶν ἑαυτῶν των καὶ τȣς, D τοῖς ἑαυτοῖς τȣς, A τȣ̀ς ἑαυτȣ̀ς.

Feminino

Io stessa. E. S. ἑαυτή μȣ, G τῆς ἑαυτῆς μȣ, D τῇ ἑαυτῇ μȣ, A τὴν ἑαυτήν μȣ κ. τ.

Seconda persona

Tu stessa. E. S. ἑαυτή σȣ, G τῆς ἑαυτῆς σȣ, D τῇ ἑαυτῇ σȣ, A τὴν ἑαυτήν σȣ κ. τ. λ.

Terza persona

Egli stessa. E. S. ἑαυτή της, G τής ἑαυτῆ της, D τῇ ἑαυτῇ της, A τὴν ἑαυτήν της κ. τ. λ.

Nome possessivo

Il mio. E. S. ὁ ἐδικός μȣ, G τȣ̃ ἐδικȣ́ μȣ, D τῷ ἰδικῷ μȣ, A τὸν ἐδικόν μȣ.

Digitized by Google

Π. P. οἱ ἐδικόι μȣ, G τῶν ἐδικῶν μȣ, D τοῖς ἐδικοῖς μȣ, A τȣ̀ς ἐδικȣ́ς μȣ.

Seconda persona

Il tuo. E. S. ὁ ἐδικός σȣ, G τȣ̃ ἐδικȣ̃ σȣ, D τῷ ἐδικῷ σȣ, A τὸν ἐδικόν σȣ. κ. τ. λ.

Terza persona

Il suo. E. S. ὁ ἐδικός τȣ, G τȣ̃ ἐδικȣ̃ τȣ, D τῷ ἐδικῷ τȣ, A τὸν ἐδικόν τȣ. κ. τ. λ.

Feminino

La mia. E. S. ἡ ἐδικήμȣ, G τῆς ἐδικῆς μȣ, D τῇ ἐδικῇ μȣ, A τὴν ἐδικήνμȣ.

Π. P. αἱ ἐδικάι μȣ, G τῶν ἐδικῶν μȣ, D ταῖς ἐδικαῖς μȣ, A τάς ἐδικάς μȣ.

Seconda persona

La tua. E. S. ἡ ἐδικήσȣ, G τῆς ἐδικῆς σȣ, D τῇ ἐδικῇ σȣ, A τὴν ἐδικήν σȣ. κ. τ. λ.

Terza persona

La sua. E. S. ἡ ἐδική τȣ, G τῆς ἐδικῆς τȣ̃, D τῇ ἐδικῇ τȣ, A τὴν ἐδικήν τȣ. κ. τ.

Neutro

E. S. τὸ ἐδικόν μȣ, G τὸ ἐδικόν σȣ, D τὸ ἐδικόν τȣ̃. κ. τ. λ.

Nome dimostrativo

Questo, e questa. E. S. τȣ̃τος, τȣ́τη, τȣ̃το, G τȣ́τȣ, τȣ́της, τȣ́τȣ, D τȣ́τῳ, τȣ́τῃ, τȣ́τῳ, A τȣ̃τον, τȣ́την, τȣ̃το.

Π. P. τȣ̃τοι, τȣ̃ται, τȣ̃τα, G τȣ́των, D τȣ́τοις τȣ́ταις, A τȣ́τȣς, τȣ́τας, τȣ̃τα.

Altro simile

Οὗτος, αὕτη, τȣ̃το, G τȣ́τȣ, ταύτης, τȣ́τȣ, D τȣ́τῳ, ταύτῃ, τȣ́τῳ, A τȣ̃τον, ταύτην, τȣ̃το. κ. τ. λ.

Digitized by Google

Quello, e quella. E. S. ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, G ἐκείνȣ, ἐκείνης, ἐκείνȣ, D ἐκείνῳ, ἐκείνῃ, ἐκείνῳ, A ἐκεῖνον, ἐκείνην, ἐκεῖνο. κ. τ. λ.

Il medesimo, e la medesima. E. S. ἀυτὸς ὁ ἴδιος, ἀτὴ ἡ ἴδια, ἀυτὸ τὸ ἴδιον, G ἀυτȣ τȣ ἴδιȣ, ἀυτὴς τῆς ἴδιας, ἀυτȣ τȣ ἴδιȣ, D ἀυτῷ τῷ ἴδιῳ, ἀυτῇ τῇ ἰδιᾳ, ἀυτῷ τῷ ἴδιῳ, A ἀυτὸν τὸν ἴδιον, ἀυτὴν τὴν ἴδιαν, ἀυτὸ τὸ ἴδιον, κ. τ. λ.

Esso, essa. E. S. ἀυτὸς, ἀυτὴ, ἀυτὸ, G ἀυτȣ ἀυτῆς, ἀυτȣ, D ἀυτῷ, ἀυτῇ, ἀυτῷ, A ἀυτὸν, ἀυτὴν, ἀυτὸ κ. τ. λ.

Nome universale

Un tale, e una tale. E. S. τέταιος, τέτοια, τέτοιον, G τέτοιȣ, τέτοιας, τέτοιȣ, D τέτοιῳ, τέτοιᾳ, τέτοιῳ, A τέτοιον, τέτοιαν, τέτοιον. κ. τ. λ.

Altro simile

E. S. τοιȣ̃τος, τοιαύτη, τοιȣ̃το, G τοιȣ̃τȣ, τοιαύτης, τοιȣ̃τȣ, D τοιȣ̃τῳ, τοιαύτῃ, τοιȣ̃τῳ, A τοιȣ̃τον, τοιαύτην, τοιȣ̃το, κ. τ. λ.

Un certo, e una certa, o qualcheduno, qualcheduna.

E. S. Κάποιος, κάποια, κάποιον, G κάποιȣ, κάποιας, κάποιȣ, D κάποιῳ, κάποιᾳ, κάποιῳ, A κάποιον, κάποιαν, κάποισν, κ. τ. λ.

Chiunque. E. S. ὅ ποιος, ὅ ποια, ὅ ποιον, G ὅ ποιȣ ὅ ποιας, ὅ ποιȣ, D ὅ ποιῳ, ὅ ποιᾳ, ὅ ποιῳ, A ὅ ποιον, ὅ ποιαν, ὅ ποιον. κ. τ. λ.

Alcuno, alcuna. E. S. τινὰς, ὁ καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τὶ, G τȣ̃ καὶ τῆς τινὸς, D τῷ καὶ τῇ τινὶ, A τὸν καὶ τὴν τινὰ, καὶ τὸ τὶ.

Π. Ρ. οἱ καὶ αἱ τινὲς, καὶ τὰ τινὰ, G τῶν τινῶν, D τοῖς καὶ ταῖς τισὶ, A τȣ̃ς καὶ τὰς τινὰς, καὶ τὰ τινὰ.

Digitized by Google

Il tale, e la tale. E. S. ὁ δεῖνας, ἡ δεῖνα, τὸ δεῖνα, G τοῦ καὶ τῆς δεῖνος, D τῷ καὶ τῇ δεῖνι, A τὸν καὶ τὴν δεῖνα, καὶ τὸ δεῖνα.

Nell' uso di parlare in vece di δεῖνας, usano il Pronome Κάποιος.

Ciascuno, ciascuna. E. S. ἕκαστος, ἑκάστη, ἕκαστον, G ἑκάστου, ἑκάστης, ἑκάστου, D ἑκάστῳ, ἑκάστῃ, ἑκάστῳ, A ἕκαστον, ἑκάστην, ἕκαστον. κ. τ. λ.

Ogniuno, ognuna. E. S. Καθ' Εἷς καὶ καθένας, καθεμία, καθ' ἓν καὶ καθένα, G καθενὸς, καθεμιᾶς, καθενὸς, D καθενὶ, καθεμιᾷ, καθενὶ. A καθένα, καθεμίαν, καθ' ἓν καὶ καθένα.

Nessuna, nessuna. E. S. Οὐδεὶς καὶ οὐδένας, οὐδεμία, οὐδὲν καὶ οὐδένα, G οὐδενὸς, οὐδεμιᾶς, οὐδενὸς, D οὐδενὶ, οὐδεμιᾷ, οὐδενὶ, A οὐδένα, οὐδεμίαν, οὐδὲν καὶ οὐδένα.

Altro simile

Κανένας, καμμία, κάνε ἓν καὶ κανένα, G κανενὸς, καμμιᾶς, κανενὸς. κ. τ. λ.

Nè uno, nè una. E. S. οὔτε εἷς καὶ ἕνας, οὔτε μία, οὔτε ἓν καὶ ἕνα, G οὔτε ἑνὸς, οὔτε μιᾶς, οὔτε ἑνὸς, D οὔτε ἑνὶ, οὔτε μιᾷ, οὔτε ἑνὶ, A οὔτε ἕνα, οὔτε μίαν, οὔτε ἓν καὶ ἕνα.

Nome interrogativo

Chi, quale. E. S. ποῖος, ποῖα, ποῖον, G ποίου, ποίας, ποίου, D ποίῳ, ποίᾳ, ποίῳ, A ποῖον, ποῖαν, ποῖον, κ. τ. λ.

Altro simile

E.S. τίς, καὶ τί, G τίνος, D τίνι, A τίνα, καὶ τί.

Π. Ρ. τίνες, καὶ τίνα, G τίνων, D τίσι, A τίνας, καὶ τίνα.

Digitized by Google

Nome relativo

Il quale, e la quale. E. S. ὁ ὁποῖος, ἡ ὁποῖα, τὸ ὁποῖον, G τοῦ ὁποίου, τῆς ὁποίας, τοῦ ὁποίου, D τῷ ὁποίῳ, τῇ ὁποίᾳ, τῷ ὁποίῳ, A τὸν ὁποῖον, τὴν ὁποῖαν, τὸ ὁποῖον κ. τ. λ.

Altro simile

F. S. ὅς τις, G οὔτινος, D ὥτινι, A ὅντινα.

Π. P. οἵτινες, G ὧντινων, D οἷς τισι, A οὕς τινας.

E. S. Ὅντις, G ἧς τινος, D ᾗ τινι, A ἥν τινα.

Π. P. αἵ τινες, G ὧντινων, D αἷς τισι, A ἅς τινας.

ΣΥΖΥΓΙΑΙ. CONJUGAZIONI

Le conjugazioni sono Cinque.

La prima termina in φω, βω, πτω, μπω.
γράφω, τρίβω, κρύπτω, πέμπω. il Preterito in ψα.
ἔγραψα, ἔτριψα, ἔκρυψα, ἔπεμψα.

La seconda termina in γω; κω, χω, χνω.
διαλέγω, πλέκω, βρέχω, δείχνω. il Preterito in ξα.
ἐδιάλεξα, ἔπλεξα, ἔβρεξα, ἔδειξα.

La terza in ζω, σσω, ττω, δω, θω.
I verbi in δω, θω, hanno il Preterito in σα.
δίδω, ἔδωσα, καὶ ἔδωκα. κλώθω, ἔκλωσα.

I verbi in ζω, σσω, ττω, hanno il Preterito in ξα. φωνάζω, ἐφώναξα. ταράσσω, ἐταράξα.

Ma vi sono dei Verbi in ζω, i quali hanno anche il

Digitized by Google

Preterito in σα . γνωρίζω, ἐγνώρισα . ὑβρίζω, ὕβρισα, καταδικάζω, ἐκαταδίκασα . κ. τ. λ.

La quarta in νω , λλω , μνω , ρω . πλύνω , βάλλω , κάμνω , φθείρω . il Preterito in να , λα , μα , ρα , ἔπλυνα , ἔβαλα , ἔκαμα , ἔφθειρα .

La quinta in ω , puro , per ω , puro si intende quando vi è prima dell' ω , o un Dittongo , o una vocale , allora il Preterito è in σα . κλαίω , λύω , κολακεύω , παστρεύω.
ἐκλαυσα , ἔλυσα , ἐκολάκευσα , ἐπάστρευσα κ.τ.λ.

Tutti i Verbi Circonflessi hanno in Preterito in σα .
περιπατῶ , γελῶ , μισῶ , καταφρωνῶ , κτυπῶ .
ἐπεριπάτησα , ἐγέλασα , ἐκαταφρόνησα ἐκτύπησα , κ. τ. λ.

OSSERVAZIONI

Vi sono de' Verbi che hanno la terminazione della quarta Conjugazione in νω , i quali hanno il Preterito in σα , ed altri in ξα . πλερώνω , ἀλευρώνω , τελειώνω , μαζώνω .
ἐπλέρωσα , ἀλεύρωσα , ἐτελείωσα , ἐμάζωξα . Tali verbi sono fuori delle prime Regole che abbiamo fissato .

Si usa anche nella lingua Greca volgare l'umento temporale nei tempi che significano azione passata , quando il Verbo principia da una vocale . α , ε , ο , o da un Dittongo . αι , αυ . ὡς ἀκούω

Digitized by Google

ἤκουα . ἐρωτῶ, ἠρώτησα . ὁ μιλῶ, ὡμίλησα . αἰχμαλωτίζω, ἠχμαλώτισα . αὐξάνω, ἤυξησα .

Non si puol fare però questo aumento in tutti i Verbi per ragione della cacofonìa che seguirebbe .

I tempi del Verbo sono Cinque .

Ἐνεστὼς, Παρατατικὸς, Παρακείμενος, Ὑπερσυντελικὸς, Μέλλων .

Le persone del Singolare sono tre , ἐγὼ , σὺ, καὶ ἐσὺ, ἐκεῖνος .

Del Plurale sono tre , ἡμεῖς , καὶ ἐμεῖς , σεῖς , καὶ ἐσεῖς , ἐκεῖνοι .

VERBO SCRIVERE

ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ' INDICATIVO .

Ἐνεστὼς : E. S. Io scrivo , γράφω , γράφεις , γράφει.
Π. Ρ. γράφομεν , γράφετε , γράφουσι .
Παρατατικὸς : E. S. Io scriveva . E. S. Ἔγραφα , ἔγραφες , ἔγραφε .
Π. Ρ. ἐγράφομεν , ἐγράφετε , ἔγραφον .
Παρακέμενος . E. S. io ho scritto , ἔγραψα , ἔγραψες , ἔγραψε .
Π. Ρ. Ἐγράψαμεν , ἐγράψατε, καὶ ἐγράψετε , ἔγραψαν.
Ὑπερσυντελικὸς . E. S. Io avevo scritto . εἶχα , γράψει εἶχες γράψει , εἶχε γράψει .
Π. Ρ. εἴχομεν , καὶ εἴχαμεν γράψει , εἴχετε γράψεὶ εἶχον , καὶ εἶχαν γράψει .

Digitized by Google

Μέλλων . E. S. Io scriverò . θέλω γράψει , θέλεις γράψει , θέλει γράψει .

Π. P. θέλομον γράψει , θέλετε γραψει , θέλȣσι γράψει .

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΟΝ . IMPERATIVO

Ἐνεστὼς . E. S. Scrive tu , γράφε σὺ , ἂς γράφῃ ἐκεῖνος .

Π. P. ἂς γράφωμεν ἡμεῖς , γράφετε σεῖς , ἂς γράφωσι, καὶ ἂς γράφȣν ἐκεῖνοι .

OSSERVAZIONI

I Greci nell' uso del parlare comunemente nel imperativo del indicativo non usano la Caratteristica del Presente . ὡς γράφω , γρὰφε . διαλέγω, διάλεγε . γνωρίζω , γνώριζε . κολακέυω , κολάκευε . il che sarebbe secondo la regola della Grammatica . Ma usano la Caratteristica del Preterito . ὡς γρὰφω, γράψε, ἢ γράψαι . διαλέγω, διαλέξε, ἢ διάλεξαι . γνωρίζω, γνώρισε , ἢ γνώρισαι . καλάκευσε, ἢ κολάκευσαι . Questa è la Regola per tutti i Verbi dei quali il Preterito ha la consonante ψ.ξ.σ.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΝ . CONGIUNTIVO

Ἐνεστὼς . E. S. Io scriva . ἐὰν , ἢ νὰ γράφω , γράφῃς , γράφῃ .

Π. P. Ἐὰν , ἢ νὰ γράφωμεν , γράφετε , γράφωσι, καὶ γράφȣν .

Παρατατικὸς . E. S. Io scrivessi . ἐὰν , ἢ νὰ ἔγραφα, ἔγραφες , ἔφραφε .

Digitized by Google

Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ ἐγράφομεν, ἐγράφετε ἔγραφον.

Παρακείμενος. E. S. Io abbia scritto. ἐὰν, ἢ νὰ ἔγραψα, ἔγραψες, ἔγραψε.

Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ ἐγράψαμεν, ἐγράψατε, καὶ ἐγράψετε, ἔγραψαν.

OSSERVAZIONI

Non è necessario che nel Preterito più che perfetto del Congiuntivo Attivo, come anche nel Preterito più che perfetto del Congiuntivo Passivo, si usino ambedue le particelle ἔιχα ἤδελα. Ma è sufficiente l' una, o l' altra, secondo la maniera che uno vuol esprimersi.

Ὑπερσυντελικὸς. E. S. Io avessi scritto. ἐὰν, ἢ νὰ ἔιχα ἤδελα γράψῃ, ἔιχες ἤδελες γράψῃ, ἔιχε ἤδελε γράψῃ.

Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ ἔιχομεν ἠδέλομεν, καὶ ἔιχαμεν ἠδέλαμεν γράψῃ, ἔιχετε ἠδέλετε γράψῃ, ἔιχον ἤδελον, καὶ ἔιχαν ἤδελαν γράψῃ.

OSSERVAZIONI

La lingua Greca volgare essendo priva del modo Infinito, o suppliscono con il Presente del Congiuntivo, o per lo più con il Futuro colla particella νὰ, ἢ διὰ νὰ.

Μελλων. a scrivere, o per scrivere.

E. S. νὰ, ἢ διὰ νὰ γράψω, νὰ γράψῃς, νὰ γράψῃ.

Π. Ρ. νὰ, ἢ διὰ νὰ γράψωμεν, νὰ γράψητε, καὶ γράψετε, νὰ γράψωσι, καὶ γράψαν.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google

ΜΕΤΟΧΗ' . PARTICIPIO

Ἐνεστὼς ὁ γράφων , ἡ γράφουσα ·
Colui , e colei che scrive , o scrivendo .

Παρακείμενος . ὁ γράψας , ἡ γράψασα .
Colui , e colei che ha scritto .

Nell' uso del parlare communemente per Participio usano questa particella indeclinabile · γράφοντας . scrivendo .

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ' . PASSIVO
'ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ' . INDICATIVO

Ἐνεστὼς . E. S. Io sono scritto . γράφομαι , γράφεσαι , γράφεται .
Π. Ρ. γραφόμεθα , γράφεσθε , γράφονται .

Παρατατικὸς . E. S. Io era scritto . ἐγραφόμην , ἐγραφόσθν , ἐγράφετο .
Π. Ρ. Ἐγραφόμεθα , ἐγράφεσθε , ἐγράφοντο .

Παρακείμενος . E. S. Io sono stato scritto . ἐγράφθην , καὶ ἐγράφθηκα , ἐγράφθης , ἐγράφθη .
Π. Ρ. Ἐγράφθημεν , καὶ ἐγραφθήκαμεν , ἐγραφθητε , ἐγράφθησαν .
Ὑπερσυντελικὸς . E. S. Io ero stato scritto . ἔιχα γραφθῇ , ἔχες γραφθῇ , ἔιχε γραφθῇ .
Π. Ρ. ἔιχομεν , καὶ ἔιχαμεν γραφθῇ , ἔχετε γραφθῇ , ἔιχον , καὶ ἔιχαν γραφθῇ .

Digitized by Google

Μέλλων . E. S. Io sarò scritto · θέλω γραφθῇ , θέλεις γραφθῇ , θέλει γραφθῇ .
Π. Ρ. θέλομεν γραφθῇ , θέλετε γραφθῇ , θέλυσι γραφθῇ .

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΟΝ . IMPERATIVO

Ἐνεστὼς . E. S. sii scritto tu . γράψυ σὺ , ἂς γραφθῇ ἐκεῖνος .
Π. Ρ. ἂς γραφθῶμεν ἡμεῖς , γραφθῆτε σεῖς , ἂς γραφθῶσι , καὶ ἂς γραθῦν ἐκεῖνοι .

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΝ . CONGIUNTIVO

Ἐνεστὼς . E. S. Io sia scritto . ἐὰν , ἢ νὰ γράφωμαι , γράφεσαι , γράφεται .
Π. Ρ. ἐὰν , ἢ νὰ γραφώμεθα , γράφεσθε , γράφωνται .

Παρατατικὸς . E. S. Io fossi scritto . ἐὰν , ἢ νὰ ἐγραφόμυν , ἐγραφόσυν , ἐγράφετο .
Π. Ρ. ἐὰν , ἢ νὰ ἐγραφόμεθα , ἐγράφεσθε , ἐγράφοντο .

Παρακείμενος . E. S. Io sia stato scritto . ἐὰν , ἢ νὰ ἐγράφθην, καὶ ἐγράφθηκα, ἐγράφθης , ἐγράφθη .
Π. Ρ. ἐὰν , ἢ νὰ ἐγραφθημεν , καὶ ἐγραφθήκαμεν , ἐγράφθητε , ἐγράφθησαν .

Ὑπερουντελικὸς . E. S. Io fossi stato scritto . ἐὰν , ἢ νὰ ἔιχα ἤθελα γραφθῇ , ἔιχες ἤθελες γραφθῇ , ἔιχε ἤθελε γραφθῇ .

Digitized by Google

Π.Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ ἔιχομεν ἠθέλομεν, καὶ ἔιχαμεν ἠθέλαμεν γραφθῇ, ἔιχετε ἠθέλετε γραφθῇ, ἔιχον ἤθελον, καὶ ἔιχαν ἤθελαν γραφθῇ.

Μέλλων. essere scritto, o per essere scritto.

Ε. S. νὰ, ἢ διὰ νὰ γραφθῶ, νὰ γραφθῇς, νὰ γραφθῇ.

Π. Ρ. νὰ, ἢ διὰ νὰ γραφθῶμεν, νὰ γραφθῆτε, νὰ γραφθῶσι, καὶ γραφθῆν.

ΜΕΤΟΧΗ. PARTICIPIO

Ἐνεστὼς. ὁ γραμμένος, ἡ γραμμένη, τὸ γραμμένον. Scritto, scritta.

Παρακείμενος. ὁ γραφθεὶς, ἡ γραφθεῖσα, τὸ γροφθὲν. Colui, e colei che è stato scritto, è stata scritta.

OSSERVAZIONI

Li Verbi Passivi nell' uso del parlare frequentemente si cangiano in Verbi Attivi, con queste particelle μὲ, σὲ, τὸν. μᾶς, σᾶς, τοὺς. servendosi della terza persona del Singolare, o del Plurale, secondo il tempo che si vuol conjugare.

ESEMPIO

δέρνομαι, μὲ δέρνει, δέρνεσαι, σὲ δέρνει, δέρνεται, τὸν δέρνει.

δερνόμεθα, μᾶς δέρνυσι, δέρνεσθε, σᾶς δέρνυσι, δέρνονται, τοὺς δέρνυσι.

Digitized by Google

Li Verbi Passivi frequentemente ancora si conjugano col Verbo Ausiliario essere, ἔιμαι, ed il Participio in tutti i tempi.

ESEMPIO

Ἐνεστὼς.	ἐγὼ ἔμαι γραμμένος.	ἂν τὶ γράφομαι
	σὺ ἔισαι γραμμένη.	ἂν τὶ γράφεσαι
	ἐκεῖνο ἔιναι γραμμένον.	ἂν τὶ γράφεται
Παρατατικὸς.	ἐγὼ ἤμην γραμμένος.	ἂν τὶ ἐγραφόμην
	σὺ ἦσθν γραμμένη.	ἂν τὶ ἐγραφόσθν
	ἐκεῖνο ἦτον γραμμένον.	ἂν τὶ ἐγράφετο

Così ancora gli altri tempi.

VERBI CIRCONFLESSI

Ρήματα Περισπώμενα.

I Verbi Circonflessi sono di due spezie, e si conoscono dalla seconda persona del presente che termina ας, εις. ἀγαπῶ, ἀγαπᾷς. γελῶ, γελᾷς. παταφρωνῶ, καταφρωνεῖς. περιπατω, περιπατεῖς. κ. τ. λ.

VERBO AMARE

ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ. INDICATIVO

Ἐνεστὼς. E. S. Io amo. ἀγαπῶ, ἀγαπᾷ, ἀγαπᾷ.
Π. Ρ. ἀγαπῶμεν, ἀγαπᾶτε, ἀγαπῶσι.

Digitized by Google

Παρατατικὸς. E. S. Io amava. ἠγαπᾶσα, ἠγαπᾶσες, καὶ ἠγάπας, ἠγαπᾶσε, καὶ ἠγάπα.
Π. Ρ. ἠγαπᾶσαμεν, ἠγαπᾶσατε, καὶ ἠγάπατε, ἠγαπᾶσαν, καὶ ἠγαπᾶν.

Παρακείμενος. E. S. Io ho amato. ἠγάπησα, ἠγαπησες, ἠ γάπησε.
Π. Ρ. ἠγαπήσαμεν, ἠγαπήσατε, καὶ ἠγαπήσετε, ἠγάπησαν.

Υπερσυντελικὸς. E. S. Io avevo amato. ἔιχα ἠγαπήσει, ἔιχες ἠγαπήσει, ἔιχε ἠγαπήσει.
Π. Ρ. ἔιχομεν, καὶ ἔιχαμεν ἠγαπήσει, ἔχετε ἠγαπήστει, ἔιχον, καὶ ἔιχαν ἠγαπήσει.

Μέλλων. E. S. Io amerò. θέλω ἀγαπήσει, θελεις ἀγαπήσει, θελει ἀγαπήσει.
Π. Ρ. θέλομεν ἀγαπήσει, θέλετε ἀγαπήσει, θελυσι ἀγαπήσει.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΟΝ INPERATIVO

Ενεστὼς. E. S. ama tu. ἀγάπα σὺ, ἂς αγαπα ἐκεῖνος.
Π. Ρ. ἂς ἀγαπῶμεν ἡμεῖς, ἀγαπᾶτε σεῖς, ἂς ἀγαπῶσι, καὶ ἂς ἀγαπᾶν ἐκεῖνοι.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΝ CONGIUNTIVO

Ενεντὼς. E. S. Io ami. ἐὰν, ἢ νὰ ἀγαπῶ, ἀγαπᾷς, ἀγαπᾷ.
Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ ἀγαπῶμεν, ἀγαπᾶτε, ἀγαπῶσι, καὶ ἀγαπᾶν.

Digitized by Google

Παρατατικὸς . E. S. Io amassi . ἐὰν , ἢ νὰ ἠγαπῶσα , ἠγαπῶσες , καὶ ἠγάπας , ἠγαπῶσε , καὶ ἠγάπα .

Π. Ρ. ἐὰν , ἢ νὰ ἠγαπῶσαμεν , ἠγαπῶσατε , καὶ ἠγάπατε , ἠγαπῶσαν , καὶ ἠγάπων .

Παρακείμενος . E. S. Io abbia amato . ἐὰν , ἢ νὰ ἠγάπησα , ἠγάπησες , ἠγάπησε ।

Π. Ρ. ἐὰν , ἢ νὰ ἠγαπήσαμεν , ἠγαπήσατε , καὶ ἠγαπήσετε , ἠγάπησαν .

Υπερουντελικὸς . E. S. Io avessi amato . ἐὰν , ἢ νὰ εἶχα ἤθελα ἠγαπήσῃ , εἶχες ἤθελες ἠγαπήσῃ , εἶχε ἤθελε ἠγαπήσῃ .

Π. Ρ. ἐὰν , ἢ νὰ εἴχομεν ἠθέλομεν , καὶ εἴχαμεν ἠθέλαμεν ἠγαπήσῃ , εἴχετε ἠθέλετε ἠγαπήσῃ , εἶχον ἤθελον , καὶ εἶχαν ἤθελαν ἠγαπήσῃ .

Μέλλων . amare , o per amare .

E. S. νὰ , ἢ διὰ νὰ ἀγαπήσω , νὰ ἀγαπήσῃς , νὰ ἀγαπήσῃ .

Π. Ρ. νὰ , ἢ διὰ νὰ , ἀγαπήσωμεν , νὰ ἀγαπήσητε , καὶ ἀγαπήσετε , νὰ ἀγαπήσωσι , καὶ ἀγαπήσων .

ΜΕΤΟΧΗ' PARTICIPIO

Ενεστὼς , ὁ ἀγαπῶν , ἡ ἀγαπῶσα .
Colui , e colei che ama , o amando .
Παρακείμενος . ὁ ἀγαπήσας , ἡ ἀγαπήσασα .
Colui , e colei che ha amato .

Digitized by Google

Particella indeclinabile . ἀγαπῶντας . amando .

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ PASSIVO
'ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ' INDICATIVO

Ἐνεστὼς . E. S. Io sono amato . ἀγαπῶμαι , ἀγαπᾶσαι , ἀγαπᾶται .
Π. Ρ. ἀγαπώμεθα , ἀγαπᾶσθε , ἀγαπῶνται .

Παρατατικὸς . E. S. Io era amato . ἠγαπώμην , ἠγαπώσην , ἠγαπᾶτο .
Π. Ρ. ἠγαπώμεθα , ἠγαπᾶσθε , ἠγαπῶντο .

Παρακείμενος . E. S. Io sono stato amato . ἠγαπήθην , καὶ ἠγαπήθηκα , ἠγαπήθης , ἠγαπήθη .
Π. Ρ. ἠγαπήθημεν , καὶ ἠγαπηθήκαμεν , ἠγαπήθητε , ἠγαπήθησαν .

Ὑπερουντελικὸς . E. S. Io ero stato amato . εἶχα , ἠγαπηθῇ , εἶχες ἠγαπηθῇ , εἶχε ἠγαπηθῇ .
Π. Ρ. εἴχομεν , καὶ εἴχαμεν ἠγαπηθῇ , εἴχετε ἠγαπηθῇ , εἶχον , καὶ εἶχαν ἠγαπηθῇ .

Μέλλων . E. S. Io sarò amato . θέλω ἀγαπηθῇ , θέλεις ἀγαπηθῇ , θέλει ἀγαπηθῇ .
Π. Ρ. θέλομεν ἀγαπηθῇ , θέλετε ἀγαπηθῇ , θήλωσι ἀγαπηθῇ .

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΟΝ' IMPERATIVO

'Ενιστὼς . E. S. sii amato tu . ἀγαπήσω σὺ , ἂς ἀγαπηθῇ ἐκεῖνος .

Digitized by Google

Π. Ρ. ἂς ἀγαπηθῶμεν ἡμεῖς, ἀγαπηθῆτε σεῖς, ἂς ἀγαπηθῶσι, καὶ ἀγαπηθῶν ἐκεῖνοι.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΝ . CONGIUNTIVO

Ἐνεστώς. E. S. Io sia amato. ἐὰν, ἢ νὰ ἀγαπῶμαι, ἀγαπᾶσαι, ἀγαπᾶται.
Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ ἀγαπώμεθα, ἀγαπᾶσθε, ἀγαπῶνται.

Παρατατικὸς. E. S. Io fossi amato. ἐὰν, ἢ νὰ ἠγαπώμην, ἠγαπώσην, ἠγαπᾶτο.
Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ ἠγαπώμεθα, ἠγαπᾶσθε, ἠγαπῶντο.

Παρακείμενος. E. S. Io sia stato amato. ἐὰν, ἢ νὰ ἠγαπήθην, καὶ ἠγαπήθηκα, ἠγαπήθης, ἠγαπήθη.
Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ ἠγαπήθημεν, καὶ ἠγαπηθήκαμεν, ἠγαπήθητε, ἠγαπήθησαν.

Ὑπερσυντελικός. E. S. Io fossi stato amato. ἐὰν, ἢ νὰ, εἶχα ἠθελα ἠγαπηθῇ, εἶχες ἤθελες ἠγαπηθῇ, εἶχε ἤθελε ἠγαπηθῇ.
Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ εἴχομεν ἠθέλομεν, καὶ εἴχαμεν ἠθέλαμεν ἠγαπηθῇ, εἴχετε ἠθέλετε ἠγαπηθῇ, εἶχον ἤθελον, καὶ εἶχαν ἤθελαν ἠγαπηθῇ.

Μέλλων. essere amato, o per essere amato.
E. S. νὰ, ἢ διὰ νὰ ἀγαπηθῶ, νὰ ἀγαπηθῆς, νὰ ἀγαπηθῇ.
Π. Ρ. νὰ, ἢ διὰ νὰ ἀγαπηθῶμεν, νὰ ἀγαπηθῆτε, νὰ ἀγαπηθῶσι, καὶ ἀγαπηθῶν.

Digitized by Google

ΜΕΤΟΧΗ᾽ . PARTICIPIO

Ἐνεστὼς . E. S. ὁ ἀγαπημένος , ἡ ἀγαπημένη , τὸ ἀγαπημένον .
Amato , amata .
Παρακείμενος . E. S. ὁ ἀγαπηθεὶς , ἡ ἀγαπηθεῖσα , τὸ ἀγαπηθὲν .
Colui , e colei che è stato amato , è stata amata .

VERBO DESIDERARE

ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ᾽ INDICATIVO

Ἐνεστὼς . E. S. Io desidero . ἐπιθυμῶ , ἐπιθυμεῖς , ἐπιθυμεῖ .
Π. Ρ. ἐπιθυμοῦμεν , ἐπιθυμεῖτε , ἐπιθυμοῦσι .

Παρτατικὸς . E. S. Io desiderava . ἐπιθυμοῦσα , ἐπιθυμοῦσες , καὶ ἐπιθύμεις , ἐπιθυμοῦσε , καὶ ἐπιθύμει.
Π. Ρ. ἐπιθυμοῦσαμεν , ἐπιθυμοῦσατε , καὶ ἐπιθύμειτε , ἐπιθυμοῦσαν, καὶ ἐπιθύμουν .

Παρακείμενος . E. S. Io ho desiderato . ἐπιθύμησα , ἐπιθύμησες , ἐπιθύμησε .
Π. Ρ. ἐπιθυμήσαμεν , ἐπιθυμήσατε , καὶ ἐπιθυμήσετε, ἐπιθύμησαν .

Ὑπερσυντελικὸς . E. S. Io avevo desiderato . εἶχα ἐπιθυμήσει , εἶχες ἐπιθυμήσει , εἶχε ἐπιθυμήσει .
Π. Ρ. εἴχομεν , καὶ εἴχαμεν ἐπιθυμήσει , εἴχετε ἐπιθυμήσει , εἶχον , καὶ εἶχαν ἐπιθυμήσει .

Digitized by Google

Μέλλων . E. S. Io desidererò . θέλω ἐπιθυμήσει , θέλεις ἐπιθυμήσει , θέλει ἐπιθυμήσει .

Π. Ρ. θέλομεν ἐπιθυμήσει , θέλετε ἐπιθυμήσει , θέλυσι ἐπιθυμήσει .

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΟΝ' . IMPERATIVO

Ἐνεστὼς . E. S. Desidera tu . ἐπιθύμει σὺ , ἂς ἐπιθυμῇ ἐκεῖνος .

Π. Ρ. ἂς ἐπιθυμῶμεν ἡμεῖς , ἐπιθυμῆτε σεῖς , ἂς ἐπιθυμῶσι , καὶ ἐπιθυμῦν ἐκεῖνοι .

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΝ' . CONGIUNTIVO

Ἐνεστὼς . E. S. Io desideri . ἐὰν , ἢ νὰ ἐπιθυμῶ , ἐπιθυμῇς , ἐπιθυμῇ .

Π. Ρ. ἐὰν , ἢ νὰ ἐπιθυμῶμεν , ἐπιθυμῆτε , ἐπιθυμῶσι , καὶ ἐπιθυμῦν .

Παράτατικὸς . E. S. Io desiderassi . ἐὰν , ἢ νὰ ἐπιθυμῦσα , ἐπιθυμῦσες , καὶ ἐπιθύμεις , ἐπιθυμῦσε , καὶ ἐπιθύμει .

Π. Ρ. ἐὰν , ἢ νὰ ἐπιθυμῦσαμεν , ἐπιθυμῦσατε , καὶ ἐπιθύμειτε , ἐπιθυμῦσαν , καὶ ἐπιθύμυν .

Παρακείμενος . E. S. Io abbia desiderato . ἐὰν , ἢ νὰ ἐπιθύμησα , ἐπιθύμησες , ἐπιθύμησε .

Π. Ρ. ἐὰν , ἢ νὰ ἐπιθυμήσαμεν , ἐπιθυμήσατε , καὶ ἐπιθυμήσετε , ἐπιθύμησαν .

Ὑπερσυντελικὸς . E. S. Io avessi desiderato . ἐὰν , ἢ νὰ εἶχα ἤθελα ἐπιθυμήσῃ , εἶχες ἤθελες ἐπιθυμήσῃ , εἶχε ἤθελε ἐπιθυμήσῃ .

Digitized by Google

Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ ἔιχομεν ἠθέλομεν, καὶ ἔιχαμεν ἠθέλαμεν ἐπιθυμήσῃ, ἔιχετε ἠθέλετε ἐπιθυμήσῃ, ἔιχον ἤθελον, καὶ ἔιχαν ἤθελαν ἐπιθυμήσῃ.

Μέλλων. Desiderare, o per desiderare.

Ε. S. νὰ ἢ διὰ νὰ ἐπιθυμήσω, νὰ ἐπιθυμήσῃς, νὰ ἐπιθυμήσῃ.

Π. Ρ. νὰ, ἢ διὰ νὰ ἐπιθυμήσωμεν, νὰ ἐπιθυμήσητε, καὶ ἐπιθυμήσετε. νὰ ἐπιθυμήσωσι, καὶ ἐπιθυμήσῶν.

ΜΕΤΟΧΗ'. PARTICIPIO

Ἐνεστὼς. ὁ ἐπιθυμῶν, ἡ ἐπιθυμοῦσα.
Colui, e colei che desidera, o desiderando.
Παρακείμενος. ὁ ἐπιθυμήσας, ἡ ἐπιθυμήσασα.
Colui, e colei che ha desiderato.
Μόριον ἄκλιτον, ἐπιθυμῶντας. desiderando.

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ'. PASSIVO
'ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ'. INDICATIVO

Ἐνεστὼς. Ε. S. Io sono desiderato. ἐπιθυμοῦμαι, ἐπιθυμεῖσαι, ἐπιθυμεῖται.
Π. Ρ. ἐπιθυμοῦμεθα, ἐπιθυμεῖσθε, ἐπιθυμοῦνται.

Παρατατικὸς. Ε. S. Io era desiderato. ἐπιθυμούμην, ἐπιθυμούσῶν, ἐπιθυμεῖτο.
Π. Ρ. ἐπιθυμούμεθα, ἐπιθυμεῖσθε, ἐπιθυμοῦντο.

Παρακείμενος. Ε. S. Io sono stato desiderato. ἐπιθυμήθην, καὶ ἐπιθυμήθηκα, ἐπιθυμήθης, ἐπιθυμήθη.

Digitized by Google

Π. Ρ. ἐπιθυμήθημεν, καὶ ἐπιθυμηθήκαμεν, ἐπιθυμήτητε, ἐπιθυμήθησαν.

Ὑπερσυντελικὸς. E. S. Io ero stato desiderato. ἔιχα ἐπιθυμηθῇ, ἔιχες ἐπιθυμηθῇ, ἔιχε ἐπιθυμηθῇ.
Π. Ρ. ἔιχομεν, καὶ ἔιχαμεν ἐπιθυμηθῇ, ἔιχετε ἐπιθυμηθῇ, ἔιχον, καὶ ἔιχαν ἐπιθυμηθῇ.

Μέλλων. E. S. Io sarò desiderato. θέλω ἐπιθυμηθῇ, θέλεις ἐπιθυμηθῇ, θέλει ἐπιθυμηθῇ.
Π. Ρ. θέλομεν ἐπιθυμηθῇ, θέλετε ἐπιθυμηθῇ, θέλθοι ἐπιθυμηθῇ.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΟΝ. IMPERATIVO

Ἐνεστὼς. E. S. Sii desiderato tu. ἐπιθυμήσθ σὺ, ἂς ἐπιθυμηθῇ ἐκεῖνος.
Π. Ρ. ἂς ἐπιθυμηθῶμεν ἡμεῖς, ἐπιθυμηθῆτε σεῖς, ἂς ἐπιθυμηθῶσι, καὶ ἐπιθυμηθῦν ἐκεῖνοι.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΝ. CONGIUNTIVO

Ἐνεστὼς. E. S. ἐὰν, ἢ νὰ ἐπιθυμῶμαι, ἐπιθυμῆσαι, ἐπιθυμῆται.
Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ ἐπιθυμώμεθα, ἐπιθυμῆσθε, ἐπιθυμῶνται,

Παρατατικὸς. E. S. Io fossi desiderato. ἐὰν, ἢ νὰ ἐπιθυμύμην, ἐπιθυμύσθν, ἐπιθυμεῖτω.
Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ ἐπιθυμύμεθα, ἐπιθυμεῖσθε, ἐπιθυμῦντο.

Digitized by Google

Παρακείμενος. E. S. Io sia stato desiderato, ἐὰν, ἢ νὰ ἐπιθυμήθην, καὶ ἐπιθυμήθηκα, ἐπιθυμήθης, ἐπιθυμήθη.

Π. Ρ. ἐπιθυμήθημεν, καὶ ἐπιθυμηθήκαμεν, ἐπιθυμήθητε, ἐπιθυμήθησαν.

Ὑπεραντελικὸς. E. S. Io fossi stato desiderato. ἐὰν, ἢ νὰ εἶχα ἠθέλα ἐπιθυμηθῇ, εἶχες ἤθελες ἐπιθυμηθῇ, εἶχε ἤθελε ἐπιθυμηθῇ.

Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ εἴχομεν ἠθέλομεν, καὶ εἴχαμεν ἠθέλαμεν ἐπιθυμηθῇ, εἴχετε ἠθέλετε ἐπιθυμηθῇ, εἶχον ἤθελον, καὶ εἶχαν ἤθελαν ἐπιθυμηθῇ.

Μέλλων. essere desiderato, o per essere desiderato.

νὰ, ἢ διὰ νὰ ἐπιθυμηθῶ, νὰ ἐπιθυμηθῇς, νὰ ἐπιθυμηθῇ.

Π. Ρ. νὰ, ἢ διὰ νὰ ἐπιθυμηθῶμεν, νὰ ἐπιθυμηθῆτε, νὰ ἐπιθυμηθῶσι, καὶ ἐπιθυμηθῦν.

ΜΕΤΟΧΗ. PARTICIPIO

Ἐνεστὼς. E. S. ὁ ἐπιθυμημένος, ἡ ἐπιθυμημένη, τὸ ἐπιθυμημένον.

Desiderato, desiderata.

Παρακείμενος. E. S. ὁ ἐπιθυμηθεὶς, ἡ ἐπιθυμηθεῖσα, τὸ ἐπιθυμηθὲν.

Colui, e colei che è stato desiderato, è stata desiderata.

Digitized by Google

VERBO ESSERE

'ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ' INDICATIVO

Ἐνεστὼς. E. S. Io sono. εἶμαι; εἶσαι, εἶναι.
Π. Ρ. ἔιμεθα, εἶσθε, εἶναι, καὶ εἰσί.

Παρατατικὸς. E. S. Io era. ἦμην, ἦσθν; ἦτον.
Π. Ρ. ἦμεθα, ἦσθε, ἦσαν.

Παρακείμενος. E. S. Io sono stato. ἑστάθην, καὶ ἑστάθηκα, ἑστάθης, ἑστάθη.
Π. Ρ. ἑστάθημεν, καὶ ἑσταθήκαμεν, ἑστάθητε, ἑστάθησαν.

Ὑπερσυντελικὸς. E. S. Io ero stato. εἶχα σταθῇ; εἶχες σταθῇ, εἶχε σταθῇ.
Π. Ρ. εἴχομεν, καὶ εἴχαμεν σταθῇ, εἴχετε σταθῇ; εἶχον, καὶ εἶχαν σταθῇ.

Μέλλων. E. S. Io sarò. θέλει εἶμαι, θέλει εἶσαι; θέλει εἶναι.
Π. Ρ. θέλει εἴμεθα, θέλει εἶσθε, θέλει εἶναι.

Altro simile

θέλω σταθῇ, θέλεις σταθῇ, θέλει σταθῇ κ. τ. λ.

ΠΡΟΣΗΑΚΤΙΚΟΝ. IMPERATIVO

Ἐνεστὼς. E. S. Sii tu. ἂς εἶσαι σὺ, ἂς εἶναι ἐκεῖνος.
Π. Ρ. ἂς ἔιμεθα ἡμεῖς, ἂς εἶσθε σεῖς, ἂς εἶναι ἐκεῖνοι.

Digitized by Google

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΝ' CONGIUNTIVO

Ἐνεστὼς. E. S. Io sia. ἐὰν, ἢ νὰ ᾖμαι, ᾖσαι, ᾖναι.
Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ ᾖμεϑα, ᾖσϑε, ᾖναι.

Παρατατικὸς. E. S. Io fossi. ἐὰν, ἢ νὰ ἤμην, ἤσην, ἦτον.
Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ ἤμεϑα, ἤσϑε, ἦσαν.

Παρακείμενος. E. S. Io sia stato. ἐὰν, ἢ νὰ ἐστάϑην, καὶ ἐστάϑηκα, ἐστάϑης, ἐστάϑη.
Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ ἐστάϑημεν, καὶ ἐσταϑήκαμεν, ἐστάϑητε, ἐστάϑησαν.

Ὑπερσυντελικὸς. E. S Io fossi stato. ἐὰν, ἢ νὰ εἶχα ἠϑελα σταϑῇ εἶχες ἠϑελες σταϑῇ, εἶχε ἠϑελε σταϑῇ.
Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ εἴχομεν ἠϑέλομεν, καὶ εἴχαμεν ἠϑέλαμεν σταϑῇ, εἴχετε ἠϑέλετε σταϑῇ, εἶχον ἠϑελον καὶ εἶχαν ἠϑελαν σταϑῇ.

Μέλλων. essere, o per essere.
E. S. νὰ, ἢ διὰ νὰ εἶμαι, νὰ εἶσαι, νὰ ἶναι.
Π. Ρ. νὰ, ἢ διὰ νὰ εἴμεϑα, νὰ εἶσϑε, νὰ ἶναι.

Altro simile

νὰ, ἢ διὰ νὰ σταϑῶ, νὰ σταϑῇς, νὰ σταϑῇ. κ. τ. λ.

ΜΕΤΟΧΗ' . PARTICIPIO

Ἐνεστὼς. E. S. ὁ ὤν, ἡ οὖσα, τὸ ὄν.
Colui, e colei che è, o essendo.

Digitized by Google

Παρακείμενος . E.S. ὁ σταθεὶς , ἡ σταθεῖσα, τὸ σταθὲν.
Colui , e colei che è stato , è stata .
Μόριον ἄκλιτον . ὤντας . essendo .

VERBO PENSARE

'ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ' INDICATIVO

Ἐνεστὼς . E. S. io penso . Στοχάζομαι , στοχάζεσαι , στοχάζεται .
Π. Ρ. στοχαζόμεθα , στοχάζεσθε , στοχάζονται .

Παρατατικὸς . E. S. Io pensava . ἐστοχαζόμην , ἐστοχαζόσην , ἐστοχάζετο .
Π. Ρ. ἐστοχαζόμεθα , ἐστοχάζεσθε , ἐστοχάζοντο .

Παρακείμενος . E. S. Io ho pensato . ἐστοχάσθην , καὶ ἐστοχάσθηκα , ἐστοχάσθης , ἐστοχάσθη .
Π. Ρ. ἐστοχάσθημεν , καὶ ἐστοχασθήκαμεν , ἐστοχάσθητε , ἐστοχάσθησαν .

Ὑπερουντελικὸς . E. S. Io aveva pensato . εἶχα στοχασθῇ , εἶχες στοχασθῇ , εἶχε στοχασθῇ .
Π. Ρ. εἴχομεν , καὶ εἴχαμεν στοχασθῇ , εἴχετε στοχασθῇ , εἶχον , καὶ εἶχαν στοχασθῇ .

Μέλλων . E. S. Io pensarò . θέλω στοχασθῇ , θέλεις στοχασθῇ , θέλει στοχασθῇ .
Π. Ρ. θέλομεν στοχασθῇ , θέλετε στοχασθῇ , θέλουσι στοχασθῇ .

Digitized by Google

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΟΝ IMPERATIVO

Ἐνεστὼς. E. S. Pensa tu. στοχάσȣ, ἢ στοχάζȣ σὺ, ἂς στοχασθῇ ἐκεῖνος.

Π. Ρ. ἂς στοχασθῶμεν ἡμεῖς, στοχασθῆτε σεῖς, ἂς στοχασθῶσι, καὶ ἂς στοχασθȣ̃ν ἐκεῖνοι.

ʽΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΝ CONGIUNTIVO

Ἐνεστὼς. E. S. Io pensi. ἐὰν, ἢ νὰ στοχάμαι, στοχάζεσαι, στοχάζεται.

Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ στοχαζώμεθα, στοχάζεσθε, στοχάζωνται.

Παρατατικὸς. E. S. Io pensassi. ἐὰν, ἢ νὰ ἐστοχαζόμȣν, ἐστοχαζόσȣν, ἐστοχάζετο.

Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ ἐστοχαζόμεθα, ἐστοχάζεσθε, ἐστοχάζοντο.

Παρακείμενος. E. S. Io abbia pensato. ἐὰν, ἢ νὰ ἐστοχάσθην, καὶ ἐστοχάσθηκα, ἐστοχάσθης, ἐστοχάσθη.

Π. Ρ. ἐὰν ἢ νὰ ἐστοχάσθημεν, καὶ ἐστοχασθήκαμεν, ἐστοχάσθητε, ἐστοχάσθησαν.

Ὑπερσυντελικὸς. E. S. Io avessi pensato. ἐὰν, ἢ νὰ εἶχα ἤθελα στοχασθῇ, εἶχες ἤθελες στοχασθῇ, εἶχε ἤθελε στοχασθῇ.

Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ εἴχομεν ἠθέλομεν, καὶ εἴχαμεν ἠθέλαμεν στοχασθῇ, εἴχετε ἠθέλετε στοχασθῇ, εἶχον ἤθελον, καὶ εἶχαν ἤθελαν στοχασθῇ.

Digitized by Google

Μέλλων . Pensare , o per pensare .

Ε. S. νὰ , ἢ διὰ νὰ στοχασθῶ , νὰ στοχασθῇς , νὰ στοχασθῇ .

Π. P. νὰ , ἢ διὰ νὰ στοχασθῶμεν , νὰ στοχασθῆτε , νὰ στοχασθῶσι , καὶ νὰ στοχασθῶν .

ΜΕΤΟΧΗ' PARTICIPIO

Ἐνεστὼς . Ε. S. ὁ σταχαζόμενος , ἡ στοχαζομένη , τὸ στοχαζόμενον .

Colui , o colei che pensa .

Παρακείμενος . Ε. S. ὁ στοχασθεῖς , ἡ στοχασθεῖτα , τὸ στοχασθὲν .

Colui , e colei che ha pensato .

Μόριον ἄλιτον . στοχάζοντας , pensando .

VERBO TEMERE

ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ . INDICATIVO

Ἐνεντὼς . Ε. S. Io temo . φοβοῦμαι , φοβεῖσαι , φοβεῖται .

Π. P. φοβούμεθα , φοβεῖσθε , φοβοῦνται .

Παρατατικὸς . Ε. S. Io temeva . ἐφοβούμην , ἐφοβοῦσον , ἐφοβεῖτο .

Π. P. ἐφοβούμεθα , ἐφοβεῖσθε , ἐφοβοῦντο .

Παρακείμενος . Ε. S. Io ho temuto . ἐφοβήθην , καὶ ἐφοβήθηκα , ἐφοβήθης , ἐφοβήθη .

Digitized by Google

Π. Ρ. ἐφοβήθημεν, καὶ ἐφοβηθήκαμεν, ἐφοβήθητε, ἐφοβήθησαν.

Υπερσυντελικὸς. E. S. Io avevo temuto. εἶχα φοβηθῇ, εἶχες φοβηθῇ, εἶχε φοβηθῇ.

Π. Ρ. εἴχομεν, καὶ εἴχαμεν φοβηθῇ, εἴχετε φοβηθῇ, εἶχον, καὶ εἶχαν φοβηθῇ.

Μέλλων. E. S. Io temerò. θέλω φοβηθῇ, θέλεις φοβηθῇ, θέλει φοβηθῇ.

Π. Ρ. θέλομεν φοβηθῇ, θέλετε φοβηθῇ, θέλουσι φοβηθῇ.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΟΝ. IMPERATIVO

Ἐνεστὼς. E.S. Temi tu. φοβοῦ, ἢ φοβήσου σὺ, ἂς φοβηθῇ ἐκεῖνος.

Π. Ρ. ἂς φοβηθῶμεν ἡμεῖς, φοβηθῆτε σεῖς, ἂς φοβηθῶσι, καὶ ἂς φοβηθῶν ἐκεῖνοι.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΝ. CONGIUNTIVO

Ἐνεστὼς. E. S. Io temi. ἐὰν, ἢ νὰ φοβῶμαι, φοβῆσαι, φοβῆται.

Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ φοβώμεθα, φοβῆσθε, φοβῶνται.

Παρατατικὸς. E. S. Io temessi. ἐὰν, ἢ νὰ ἐφοβούμην, ἐφοβοῦσον, ἐφοβεῖτο.

Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ ἐφοβούμεθα, ἐφοβεῖσθε, ἐφοβοῦντο.

Παρακείμενος. E. S. Io abbia temuto. ἐὰν, ἢ νὰ ἐφοβήθην, καὶ ἐφοβήθηκα, ἐφοβήθης, ἐφοβήθη.

Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ ἐφοβήθημεν, καὶ ἐφοβηθήκαμεν, ἐφοβήθητε, ἐφοβήθησαν.

Digitized by Google

Ὑπερσυντελικὸς. E. S. Io avessi temuto. ἐὰν, ἢ νὰ εἶχα ἤδελα φοβηδῇ, εἶχες ἤδελες φοβηδῇ, εἶχε ἤδελε φοβηδῇ.

Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ εἴχομεν ἠδέλομεν, καὶ εἴχαμεν ἠδέλαμεν φοβηδῇ, εἴχετε ἠδέλετε φοβηδῇ, εἶχον ἤδελον, καὶ εἶχαν ἤδελαν φοβηδῇ.

Μέλλων. Temere, o per temere.

E. S. νὰ, ἢ διὰ νὰ φοβηδῶ, νὰ φοβηδῇς, νὰ φοβηδῇ.

Π. Ρ. νὰ, ἢ διὰ νὰ φοβηδῶμεν, νὰ φοβηδῆτε, νὰ φοβηδῶσι, καὶ φοβηδῦν.

ΜΕΤΟΧΗ' PARTICIPIO

Ἐνεστὼς. E. S. ὁ φοβούμενος, ἡ φοβουμένη, τὸ φοβούμενον.

Colui, e colei che teme.

Παρακείμενος. E. S. ὁ φοβηδεὶς, ἡ φοβηδεῖσα, τὸ φοβηδὲν.

Colui, e colei che ha temuto.

VERBO VENIRE

'ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ' INDICATIVO

Ἐνεστὼς. E. S. Io vengo. ἔρχομαι, ἔρχεσαι, ἔρχεται.

Π. Ρ. ἐρχόμεθα, ἔρχεσθε, ἔρχονται.

Digitized by Google

Παρατατικὸς . E. S. Io veniva . ἠρχόμην , ἤρχόσην, ἤρχετο .

Π. P. ἠρχόμεθα , ἤρχεσθε , ἤρχοντο .

Παρακείμενος . E. S. Io sono venuto . ἦλθα , ἦλθες , ἦλθε .

Π. P. ἦλθαμεν , ἦλθετε , ἦλθαν .

Nello scrivere spesso si usa l'Aoristo secondo . ἦλθον , ἶδον , ἔλαβον , in vece di ἦλθαν , ἶδαν , ἔλαβαν , κ. τ. λ.

Υπερσυντελικὸς . E. S. Io ero venuto . εἶχα ἔλθῃ , εἶχες ἔλθῃ , εἶχε ἔλθῃ .

Π. P. εἴχομεν , καὶ εἴχαμεν ἔλθῃ , εἴχετε ἔλθῃ , εἶχον καὶ εἶχαν ἔλθῃ .

Μέλλων . E. S. Io verò . θέλω ἔλθῃ , θέλεις ἔλθῃ , θέλει ἔλθῃ .

Π. P. θέλομεν ἔλθῃ , θέλετε ἔλθῃ , θέλουσι ἔλθῃ .

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΟΝ' IMPERATIVO

Ἐνεστὼς . E.S. Veni tu . ἔρχου , καὶ ἔλθε σὺ , ἂς ἔλθῃ ἐκεῖνος .

Π. P. ἂς ἔλθωμεν ἡμεῖς , ἔλθετε σεῖς , ἂς ἔλθωσι , καὶ ἂς ἔλθῃ ἐκεῖνοι .

'ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΝ' CONGIUNTIVO

Ἐνεστὼς . E. S. Io venga . ἐὰν , ἢ νὰ ἔρχομαι , ἔρχεσαι , ἔρχεται .

Π. P. ἐὰν , ἢ νὰ ἐρχώμεθα , ἔρχεσθε , ἔρχωνται .

Digitized by Google

Παρατατικὸς . E. S. Io venissi . ἐὰν , ἢ νὰ ἠρχόμην , ἠρχόσην , ἤρχετο .
Π. Ε. ἐὰν , ἢ νὰ ἠρχόμεθα , ἤρχεσθε , ἤρχοντο .

Παρακείμενος . E. S. Io sia venuto . ἐὰν , ἢ νὰ ἦλθα, ἦλθες , ἦλθε .
Π. Ρ. ἐὰν , ἢ νὰ ἦλθαμεν , ἦλθετε , ἦλθαν .

Ὑπερσυντελικὸς . E. S. Io fossi venuto . ἐὰν , ἢ νὰ εἶχα ἤθελα ἔλθῃ , κ. τ. λ.

Μέλλων . Venire , o per venire .
E. S. νὰ , ἢ διὰ νὰ ἔλθω , νὰ ἔλθῃς , νὰ ἔλθῃ .
Π. Ρ. νὰ , ἢ διὰ νὰ ἔλθωμεν , νὰ ἔλθετε , καὶ ἔλθητε, νὰ ἔλθωσι , καὶ ἔλθεν .

ΜΕΤΟΧΗ PARTICIPIO

Ἐνεστὼς . E.S. ὁ ἐρχόμενος , ἡ ἐρχομένη , τὸ ἐρχόμενον.
Colui , e colei che viene , o venendo .
Παρακείμενος . E. S. ὁ ἐλθὼν , ἡ ἐλθοῦσα .
Colui , è colei che è venuto , è venuta .

VERBO ANDARE

ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ . INDICATIVO

Ἐνεστὼς . E. S. Io vado . πηγαίνω , πηγαίνεις , πηγαίνει .
Π. Ρ. πηγαίνομεν , πηγαίνετε , πηγαίνουσι .

Digitized by Google

Παρατατικὸς . E. S. Io andava . ἐπήγαινα , ἐπήγαινες , ἐπήγαινε .
Π. Ρ. ἐπηγαίνομεν , ἐπηγαίνετε , ἐπήγαινον .

Παρακείμενος . E. S. Io sono andato . ὑπῆγα , καὶ ἐπῆγα , ἐπῆγες , ἐπῆγε .
Π. Ρ. ὑπῆγαμεν , καὶ ἐπῆγαμεν , ἐπῆγετε , ἐπῆγαν .

Ὑπερσυντελικὸς . E. S. Io ero andato . ἔχα ὑπάγῃ, ἔιχες ὑπάγῃ , ἔιχε ὑπάγῃ .
Π. Ρ. ἔιχομεν , καὶ ἔιχαμεν ὑπάγῃ , ἔιχετε ὑπάγῃ , ἔιχον , καὶ ἔχαν ὑπάγῃ .

Μέλλων . E. S. Io anderò . θέλω ὑπάγῃ , θέθεις ὑπάγῃ , θέλει ὑπάγῃ .
Π. Ρ. θέλομεν ὑπάγῃ , θέλετε ὑπάγῃ , θέλȣσι ὑπάγῃ

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΟΝ . IMPERATIVO

Ἐνεστὼς . E.S. Va tu . ὕπαγε , καὶ πηγαίνε σὺ , ἂς πηγαίνῃ ἐκεῖνος .
Π. Ρ. ἂς ὑπάγομεν , καὶ ἂς πηγαίνωμεν ἡμεῖς , πηγαίνετε σεῖς, ἂς πηγαίνωσι, καὶ ἂς πηγαίνȣν ἐκεῖνοι.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΝ . CONGIUNTIVO

Ἐνεστὼς . E. S. Io vada . ἐὰν , ἢ νὰ πηγαίνω , πηγαίνῃς , πηγαίνῃ .
Π. Ρ. ἐὰν , ἢ νὰ πηγαίνωμεν , πηγαίνετε , πηγαίνωσι , καὶ πηγαίνȣν .

Παρατατικὸς . E. S. Io andassi . ἐὰν , ἢ νὰ ἐπήγαινα , ἐπήγαινες , ἐπήγαινε .

Digitized by Google

Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ ἐπηγαίνομεν, ἐπηγαίνετε, ἐπήγαινον.

Παρακείμενος. E. S. Io sia andato. ἐὰν, ἢ νὰ ὑπῆγα, καὶ ἐπῆγα, ἐπῆγες, ἐπῆγε.
Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ ὑπῆγαμεν, καὶ ἐπῆγαμεν, ἐπῆγετε, ἐπῆγαν.

Ὑπερσυντελικὸς. E. S. Io fossi andato. ἐὰν, ἢ νὰ εἶχα ἤδελα ὑπάγῃ, εἶχες ἤδελες ὑπάγῃ, εἶχε ἤδελε ὑπάγῃ.
Π. Ρ. ἐὰν, ἢ νὰ εἴχομεν ἠδέλομεν, καὶ εἴχαμεν ἠδέλαμεν ὑπάγῃ, εἴχετε ἠδέλετε ὑπάγῃ, εἶχον ἤδελον, καὶ εἶχαν ἤδελαν ὑπάγῃ.

Μέλλων. Andare, o per andare.
E. S. νὰ, ἢ διὰ νὰ ὑπάγω, νὰ ὑπάγῃς, νὰ ὑπάγῃ.
Π. Ρ. νὰ, ἢ διὰ νὰ ὑπάγωμεν, νὰ ὑπάγετε, νὰ ὑπάγωσι, καὶ ὑπάγῃν.

ΜΕΤΟΧΗ' . PARTICIPIO

Ἐνεστὼς. E. S. ὁ πηγαίνων, ἡ πηγαίνουσα.
Colui, è colei che va, o andando.
Μόριον ἄκλιτον, πηγαίνοντας. andando.

VERBO AVERE

'ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ' INDICATIVO

Ἐνεστὼς. E. S. Io ho. ἔχω, ἔχεις, ἔχει.
Π. Ρ. ἔχομεν, ἔχετε, ἔχουσι.

Digitized by Google

Παρατατικὸς . E. S. Io aveva . εἶχα , εἶχες , εἶχε .
Π. Ρ. εἴχομεν , καὶ εἴχαμεν , εἴχετε , εἶχον , καὶ εἶχαν .

Παρακείμενος . E. S. Io ho avuto . ἔλαβα , ἔλαβες , ἔλαβε .
Π. Ρ. ἐλάβαμεν , ἐλάβετε , ἔλαβαν .

Ὑπερσυντελικὸς . E. S Io avevo avuto . εἶχα λάβῃ , εἶχες λάβῃ , εἶχε λάβῃ .
Π. Ρ. εἴχομεν , καὶ εἴχαμεν λάβῃ , εἴχετε λάβῃ , εἶχον , καὶ εἶχαν λάβῃ .

Μέλλων . E. S. Io averò . θέλω ἔχῃ , θέλεις ἔχῃ , θέλει ἔχῃ .
Π. Ρ. θέλομεν ἔχῃ , θέλετε ἔχῃ , θέλουσι ἔχῃ .
Altro simile
θέλω λάβῃ , θέλεις λάβῃ , θέλει λάβῃ . κ. τ. λ.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΟΝ' IMPERATIVO

Ἐνεστὼς . E. S. Abbi tu . ἔχε σὺ , ἂς ἔχῃ , ἐκεῖνος .
Π. Ρ. ἂς ἔχωμεν ἡμεῖς , ἔχετε σεῖς , ἂς ἔχωσι , καὶ ἂς ἔχουν ἐκεῖνοι .

'ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΝ' . CONGIUNTIVO

Ἐνεστὼς . E. S. Io abbia . ἐὰν , ἢ νὰ ἔχω , ἔχῃς , ἔχῃ .
Π. Ρ. ἐὰν , ἢ νὰ ἔχωμεν , ἔχετε , ἔχωσι , καὶ ἔχουν .

Παρατατικὸς . E. S. Io avessi . ἐὰν , ἢ νὰ εἶχα , εἶχες , εἶχε .
Π. Ρ. ἐὰν , ἢ νὰ εἴχομεν , καὶ εἴχαμεν , εἴχετε , εἶχον , καὶ εἶχαν .

Digitized by Google

Παρακείμενος . E. S. Io abbia avuto . ἐὰν , ἢ νὰ ἔλαβα , ἔλαβες , ἔλαβε .
Π. P. ἐὰν , ἢ νὰ ἐλάβαμεν , ἐλάβετε , ἔλαβαν .

Ὑπερουντελικὸς . E. S. Io avessi avuto . ἐὰν , ἢ νὰ εἶχα ἤθελα λάβῃ, εἶχες ἤθελες λάβῃ, εἶχε ἤθελε λάβῃ .
Π. P. ἐὰν , ἢ νὰ εἴχομεν ἠθέλομεν , καὶ εἴχαμεν ἠθέλαμεν λάβῃ , εἴχετε ἠθέλετε λάβῃ , εἶχον ἤθελον καὶ εἶχαν ἤθελαν λάβῃ .

Μέλλων . E. S. Avere , o per avere .
E. S. νὰ , ἢ διὰ νὰ ἔχω , νὰ ἔχῃς , νὰ ἔχῃ .
Π. P. νὰ , ἢ διὰ νὰ ἔχωμεν , νὰ ἔχετε , νὰ ἔχωσι , καὶ νὰ ἔχῃν .

Altro simile

νὰ , ἢ διὰ τὰ λάβω , νὰ λάβῃς , νὰ λάβῃ κ. τ. λ.

ΜΕΤΟΧΗ . PARTICIPIO

Ἐνεστὼς . E. S. ὁ ἔχων , ἡ ἔχῃσα .
Colui , è colei che ha , o avendo .
Μόριον ἄκλιτον , ἔχωντας . avendo .

DE' VERBI

I Verbi sono di quattro spezie , Baritoni , Circonflessi , Deponenti , e Neutri . I Deponenti hanno la terminazione Passiva , ma la loro significazione è attiva . ὡς λογίζομαι , δέχομαι , ἀσπάζομαι κ. τ. λ.

I Verbi Neutri hanno la significazione attiva , ma sono privi della voce Passiva . ὡς ζῶ , ὑγιαίνω , χρεωστῶ , τρέχω κ. τ. λ.

Digitized by Google

Gli accenti sono tre, grave ˋ, acuto ´, e circonflesso ˜.

I Verbi Baritoni hanno negli Attivi l'accento nella penultima. ὡς γράφω, τρίβω, e nei Passivi hanno l'accento nell' antepenultima. ὡς γράφομαι, τρίβομαι.

I Verbi Circonflessi negli Attivi hanno il Circonflesso nell' ultima, ὡς ἀγαπῶ, μισῶ, e nei Passivi hanno il Circonflesso nella penultima, ως ἀγάπῶμαι, μισῶμαι.

I Luoghi degli accenti sono tre, nell' ultima, ὡς ναυτικὴ, e nella penultima, ὡς στρατιώτης, e nell' antepenultima ὡς ἄνεμος.

Il Circonflesso poi si mette nell' ultima; e nella penultima ὡς κῆπος, ξενοφῶν.

Gli spiriti sono di due spezie Δασεῖα, καὶ ἡ ψιλὴ, Denso, e Tenue.

Quando principia il discorso dalla vocale ο, υ, o dalla consonante ρ, allora si mette lo spirito Denso, ὡς ὁμιλῶ, ὑγιαίνω. ῥυφῶ, ῥάπτω. se poi seguono due ρ, allora nel primo si mette lo spirito Tenue, e nel secondo il Denso, ὡς ἐπίῤῥημα, παῤῥησιάζω. quando poi il discorso principia da un altra vocale allora comunemente si mette lo spirito Tenue.

Ogni fine del discorso, che termina con un accento grave si cambia in acuto, ὡς ἐγὼ σοὶ ἀποκρίνομαι δ' αὐτόν. Se poi il discorso termina con un Articolo, o con un Pronome circonflesso parimente si cambia in acuto, ὡς νὰ

Digitized by Google

ὑψώση τὴν ἑλλάδα εἰς τὴν ἀξίαν της. ἀδύνατον εἶναι νὰ βαστάξετε τόσον βάρος εἰς τὰς χεῖρά ς σας.

Della concordanza de' Verbi

La concordanza de'Verbi è di tre spezie.

1. Deve accordarsi il Verbo col nominativo nel numero, e nella persona, ἐγὼ ὁμιλῶ, σὺ ὁμιλεῖς, ἐκεῖνος ὁμιλεῖ.

2. L' Aggettivo col sostantivo in Genere, Numero, e Caso, πόσον εἶναι ὡρᾶια τὰ ἄνθη τοῦ ἀγροῦ, ὁ ἀμαθὴς ἄνθρωπος εἶναι ὁ σκοτεινὸς κόσμος.

3. Il Relativo coll' antecedente in Genere, e Numero. οἱ ἕλληνες οἵτινες ἐνίκησαν τοὺς πέρσας, οἱ σπαρτηᾶται οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἔξοχοι στρατιῶται.

De' casi che vogliono i Verbi

I Verbi Attivi hanno il nominativo Agente, e l' Accusativo Paziente, ἐγὼ μισῶ τὸ κακὸν, ἀγαπῶ δε τὴν ἀρετὴν, σπουδάζω τὸ βιβλίον, διδάσκω τὴν λογικὴν, δέρνω τοὺς μαθητὰς, πλερώνω τοὺς ἐργάτας.

I Verbi che significano transito da un luogo all' altro, il luogo da dove si parte, vuole l'Accusativo colla Preposizione ἀπὸ, e il luogo dove si và, o si spedisce, vuole l' Accusativo colla Preposizione εἰς, ἔρχομαι ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν, ἀπὸ τὴν Ἀγγλιαν, ἀπὸ τὸ Παρίσσιον, ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. πέμπω ἀπὸ τὴν Ρώμην εἰς τὴν Βενετίαν,

Digitized by Google

ἦλθα καὶ ἐπέστρεψα εἰς τὴν Γάλληαν, καὶ πηγαίνω εἰς τὴν Ἤπειρον. κ. τ. λ.

I Verbi di dare, di regalare, la persona a cui si da, o si regala, si mette in Dativo, e la cosa che si da, o si regala, si mette in Accusativo. χαρίζω σοὶ τὸ πράγμα, τὸ Ἄλογον, τὸ Λεξικὸν. δίδω σοὶ τὸ χάρισμα, δίδω σοὶ τὸ βιβλίον.

Ma nell' uso del parlare mettono quasi sempre la persona nel Genitivo, o nell' Accusativo Plurale. σᾶς χαρίζω τὸ πράγμα, σᾶς χαρίζω τὸ βιβλίον. σᾶς δίδω τὸ Ἄλογον, σᾶς δίδω τὸ Λεξικὸν κ. τ. λ.

Così ancora i Verbi di dire, di parlare.

εἶπε μοι, εἶπε μας. λέγω σοι, σᾶς λέγω, καὶ σᾶς λέγω. ὁμιλῶ σοι, σᾶς ὁμιλῶ, καὶ σᾶς ὁμιλῶ. κ. τ. λ.

I Verbi d' insegnare dopo l' Accusativo Paciente, vogliono un altro Accusativo. μανθάνω σε τὴν Γραμματικὴν, διδάσκω σε τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Ma nell' uso del parlare, la persona a cui si insegna la mettono o nel Genitivo Singolare, o nell' Accusativo Plurale. σᾶς μανθάνω, καὶ σᾶς μανθάνω τὴν Γραμματικὴν, σᾶς διδάσκω, καὶ σᾶς διδάσκω τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. κ. τ. λ.

I Verbi di levare, di liberare, di allegerire dopo l' Accusativo Paciente vogliono un altro Accusativo colla Preposizione ἀπὸ, ἐυγαζω σὲ ἀπὸ τὴν φυλακὴν, ἐλαφρόνω σὲ ἀπὸ τὸν κόπον, ἐλευθερόνω σὲ ἀπὸ τὴν ἀιχμαλωσίαν. κ. τ. λ.

Καὶ σᾶς ἐυγάζω, σᾶς ἐλαφρόνω, σᾶς ἐλευθερόνω ἀπὸ τὴν φυλακὴν, ἀπὸ τὸν κόπον, ἀπὸ τὴν ἀιχμαλωσίαν.

I Verbi di stare, aspettare, rimanere, abitare, il

Digitized by Google

luogo dove si stà, si rimane, si aspetta, si abita, vogliono l' Accusativo colla proposizione. *εἰς, στέκω, καὶ στέκομαι εἰς τὸ ἐργαστήριον τȣ̃ δεῖνος, μένω εἰς τὴν Βενετίαν, προσμένω εἰς τὴν Ρὼμην, κατοικῶ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τὸ δεῖνος.*

I Verbi Deponenti ricevano dopo di se, o un Genitivo, o un Accusativo. *ἔυχομαι διὰ σὲ, καὶ διὰ σȣ̃, ἐνδυμȣ̃μαι τὸν πόλεμον, καὶ τȣ̃ πολέμȣ. στοχάζομαι τὴν ἐπιβȣλὴν, καὶ τῆς ἐπιβȣλῆς, λογίζομαι τὸν κύνδινον, καὶ τȣ̃ κυνδίνȣ, μάχομαι διὰ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ διὰ τὴς πατρίδος, ὀδύρομαι τὴν ἀιχμαλωσίαν τῆς Πάργας. κ. τ. λ.*

I Verbi Passivi hanno il nominativo Paziente, e il Genitivo o l' Accusativo Agente, colla Preposizione *ἀπὸ, καὶ ὑπὸ, ὑβρίζομαι ὑπὸ τȣ̃ ἐχθρȣ̃ μȣ, καὶ ἀπὸ τὸν ἐχθρόν μȣ, δέρνομαι ὑπὸ τȣ̃ διδασκάλȣ, καὶ ἀπὸ διδάσκαλον, οἱ πέρσαι ἐνικήθησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἀπὸ τȣ̀ς ἕλληνας, δαμάζομαι ὑπὸ τῆς ἀῤῥωστίας, καὶ ἀπὸ τὴν ἀῤῥωστίαν. κ. τ. λ.*

VERBI IMPERSONALI

Πρέπει ἔπρεπε, μέλει ἔμελε, ἀρέσκει, ἀρκεῖ, ἁρμόζει, συμβαίνει, τυχαίνει, προσήκει, συμφέρει, διαφέρει, βρέχει, ἀστράπτει, βροντᾷ, χιονίζει, δοκεῖ, φαίνετε. κ. τ. λ.

Digitized by Google

Proposizioni che vogliono il Genitivo e l' Accusativo.

Ε'Ν τῇ Θερμοπύλῃ ὁ Λεωνίδας ἀπέθανε.
ΜΕΤΑ' τῆς θεληνσεώς σου, καὶ μετὰ τὴν θεληνσίν σου.
ΠΑΡΑ' τοῦ βασιλέως, καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν του.
Υ'ΠΕΡ' τῆς πατρίδος, καὶ ὑπὲρ τὴν πατρίδα.
ΚΑΤΑ' τῆς Ἱστορίας, καὶ κατὰ τὴν Ἱστορίαν.
ΔΙΑ' τῆς Μητρός σου, καὶ διὰ τὴν Μητερά σου.
Α'ΠΟ' τῆς θαλάσσης, καὶ ἀπὸ τὴν θάλασσαν.
Υ'ΠΟ' τῆς βασιλειάς σου, καὶ ὑπὸ τὴν βασιλειάν σου.
Ε'ΠΙ' τῆς θαλάσσης περιπατεῖς, καὶ ἐπὶ τοὺς δυλούς σου ἐξουσιάζεις.
ΕΙΣ τὴν μάχην τῆς πλαταίας.
ΠΡ'ΟΣ ἐκεῖνα τὰ μέρη.

Proposizioni che vogliono il Genitivo.

Ε'Κ τῆς συμβουλῆς τοῦ Θεμιστοκλέους.
Ε'Ξ αὐτῆς τῆς ὥρας.
Α'ΝΤΙ' οὗ ἦλθε ἐκεῖνος.
ΠΕΡΙ' τῶν πραγμάτων.
ΠΡΟ' τοῦ νὰ ἔλθῃ ὁ βασιλεύς.

DEGLI AVVERBII

Avverbii di luogo.

αὐτοῦ, ἐκεῖ, ἀπεκεῖ, ἐδῶ, ἀπεδῶ, σημμὰ, πλησίον, μακρὰ, ἀπάνω, κάτω, ἔμπροσθεν ὀμπρὸς, ὄπισθεν, ὀπίσω, ἔξωθεν, ἔσωθεν, μέσα ἔξω.

Digitized by Google

Avverbii di tempo.

πότε, ποτὲ, τότε, ὀδέποτε, τώρα, πάλιν, ἐυθὺς, ἐυθέως, ἔπειτα, ὕστερα, ἀργὰ, ἀργῶς, σήμερον, ἄυριον, μεθαύριον, χθὲς, προχθὲς, τὸ πρωϊ, τὸ ἑσπέρας καὶ ἀπόψε, πέρυσι, φέτος, πάντοτε.

Avverbii di quantità.

πόσον, τόσον, τοσοῦτον, ἅπαξ, πολλὰ, πολλάκις, πολλότατα, πολχαχῶς, πολλαχόθεν, συχνὰ, συχνάκις, ὁ λίγον, ὁ λιγάκι.

Avverbii di qualita.

σοφῶς, σοφότερα, φρονίμως, φρονιμότερα, ἐξυσιαστικῶς, ἐγκαρδίως, ἐπιτηδείως, μηχανικῶς, σπουδέως, καλῶς, καλήτερα, κακῶς, κακὰ.

Avverbii d' interrogazione.

πῶς, πότε, διότι, καὶ διατί, ποῦ, πόθεν, ὁθεν, ἐνιότε.

Avberbii d' affermazione.

ναὶ, βεβαίως, βέβαια, ἀληθῶς, ἀληθηνὰ, μάλιστα, μᾶλλον, ὅτως ἔτζι, πρέπει.

Avverbii di negazione.

μὴν, μὴ, ὄχι, μήτε, ὔτε, μηδαμῶς, ἀκόμι, ὀδέποτε, ποτὲ.

Avverbii di separazione.

διαφορετικὰ, διαφορετικῶς, ξεχοριστὰ, χωρὶς, διχῶς, παράμερα.

Avverbii d' unione.

ἅμα, ὁμοῦ, μεταξὺ, παντῶς, παντελῶς, κοινῶς, γενικῶς, ὁλικῶς.

Avverbii di dubbio.

τάχα, μήπως, δυνατὸν, ἀδύνατον, ἔυχολον δύσκολον.

Avverbii di desiderio.

πρῶτον, προτίτερα, κάλλιον. ἡδέως, καλήτερα.

Digitized by Google

Avverbii di spiegazione.

δηλονότι, δηλαδὴ, ἤγγν, τστέστι.

Avverbii d' impotenza.

μόλις, σχεδόν, μεταβίας.

Avverbii d' ammirazione.

ἄχ, ὄχ, ἄ ἄ, ὄιμε, ἀϊμε, φεῦ.

Avverbii d' assimiglianza.

καθῶς, καθάπερ, ὁμοίως, ὡς, ὥσπερ, ὡσαύτως ἰδίως.

Avverbii d' ordine.

ἐξῆς, ἐφεξῆς, καθεξῆς, τακτικὰ, σιγὰ.

VERBI ANOMALI

ἁμαρτάνω	ἡμάρτησα	εἶχα ἁμαρτήσει
ἀνεβαίνω	ανέβηκα	εἶχα ἀνεβῇ
κατεβαίνω	ἐκατέβηκα	εἶχα κατεβῇ
ἐμβαίνω	ἐμβῆκα	εἶχα ἐμβῇ
ἐυγαίνω καὶ ἐκβαίνω	ἐυγῆκα καὶ ἐκβῆκα	εἶχα ἐυγῇ
ἐυρίσκω	ἤυρικα	εἶχα ἔυρῃ
ἠξέυρω	ἤξευρα	εἶχα ἠξέυρῃ
καταλαμβάνω	ἐκατάλαβα	εἶχα καταλάβῃ
μανθάνω	ἔμαθα	εἶχα μάθῃ
λανθάνω	ἔλαθα	εἶχα λάθῃ
θέλω	ἠθέλησα	εἶχα θελήσει
λέγω	ἔιπα	εἶχα ἔιπῃ
πηγαίνω	ἐπήγα	εἶχα ὑπάγῃ

Digitized by Google

πάσχω	ἔπαθα	εἶχα πάθῃ
πίπτω καὶ πεύτω	ἔπεσα	εἶχα πέσει
πιάνω	ἔπιασα	εἶχα πιάσει
πίνω	ἔπια	εἶχα πιῇ
τρώγω	ἔφαγα	εἶχα φάγῃ
ἔχω	ἔιχα καὶ ἔλαβα	εἶχα λάβῃ
φεύγω	ἔφυγα	εἶχα φύγῃ
βλέπω	ἴδα	εἶχα ἰδῇ

ΤΕΛΟΣ.

Correzioni degli errori che si sono fatti de' spiriti, e degli accenti nelle pagini seguenti

Pagina 12 N ἕνας, ἓν καὶ ἕνα, G ἑνὸς, ἑνὸς, D ἑνὶ, ἑνὶ, A ἕνα, ἓν καὶ ἕνα.

Pagine 16 N καθε ἓν, A καθε ἕν.
N ὅτε ἕνας, ὅτε ἓν καὶ ἕνα, G ὅτε ἑνὸς, ἑνὸς, D ὅτε ἑνὶ, ἑνὶ, A ὅτε ἕνα, ἓν καὶ ἕνα.

Digitized by Google

Si può stampare liberamente, se così piace.
Basilio Tomaggian Arciv. Greco di Durazzo.

IMPRIMATUR

Si videbitur R. P. Mag. S. P. Apost.

Candidus M. Frattini Archiep. Philippensis Viceg.

IMPRIMATUR

F. Thomas Dominicus Piazza O. P. Mag. Soc.
Rmi P. M. S. P. A.

MAG 2010743

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google